

கம்பராமாயணம்

சுந்தர காண்டம்

பகுதி I
காட்சிப் படலம்
(1 - 77 செய்யட்கள்)

க. பொ. த. (சாதாரண) பரீட்சை
... 1979 மூதல் ...

பொழிப்புரை, விளக்கவுரை, கவி நயம்,
இலக்கணக் குறிப்பு, கதைக் குறிப்பு,
மாதிரி வினாக்கள் ஆகியவைகளுடன்
கூடியது.

“ தமிழ்வேள் ”

கும்பராமாயணம்

சுந்தர காண்டம்

ஏகுதி I
காட்சிப் படலம்
(1 - 77 செய்யுட்கள்)

க. பொ. த. (சாதாரண) பரிட்சை
... 1979 மூதல் ...

“ தமிழ்வேள் ”

விநியோகத்தர் :

வினாயலட்சுமி புத்தகசாலை

248, காலி வீதி — வெள்ளவத்தை.
கொழும்பு-6.

முதற் பதிப்பு: மூன், 1979

தொலைபேசி: 88930

கம்பர் வரலாறும் இராமாயண காவியமும்

கம்பராமாயண நூலின் ஆசிரியர் கம்பர். தமிழ்ப் புலவர்களுள் மிகப் பெருமைக்குரியவர்; இவர் ஆக்கிய இராமாயணமே இவரின் பெரும் புகழுகுக் காரணம். இவரின் புலமையாற்றலால் இவர் உடனப் பெரும் புலவருள் ஒருவராக விளங்குகின்றார். இப்பெரும் புலவராற் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் பெரும் புகழ் கிடைத்துள்ளதனாலேயே ‘கம்பணைப் போல் வள்ளுவனைப்போல் யாங்கனங்குமே கண்டதில்லை’ ‘கம்பன் பிறந்த தமிழ் நாடு’ எனப் பாரதியார் போற்றினார். ‘கல்வியிற் பெரியர் கம்பன்’ கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவிபாடும்’ எனும் பழமொழிகள் எழுந்தன. ‘கனிசக்கரவர்த்தி கம்பர்’ ‘விருத்தம் ஒன்பாவில் உயர் கம்பன்’ என்பனவும் இவர் பெருமையை உணர்த்துவன்.

கம்பர் சோழநாட்டிலே திருவழுந்தூரிலே பிறந்தார் என்பர். இயற் பெயர் நிலைக்கவில்லை. கம்பர் என்பது குலப் பெயர். இளமையிற் தாய் தந்தையரை இழந்தார். அதனால் பிறர் ஆதரவில் வாழ்ந்தார். கம்பன் தினைப்புன்ததைக் காத்தற தொழிலைச் செய்தார். இதனால் கம்பர் எனப் பெயர் வந்தது என்பார் சிலர். இளமையிற் தாய் தந்தையரை இழந்த இவருக்குச் சடையப்ப வள்ளல் பெரும் ஆதரவு கொடுத்துதலினார். இந்த நன்றியைக் கம்பர் மறந்திலர். இதனாலேயே பல இடங்களிற் சடையப்பவள்ளைத் தாம் பாடிய இராமாயண காவியத்திற் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார். கம்பரின் கல்வியறிவும் புலமையும் வளர்ந்து பரவியதற்குச் சடையப்பவள்ளவின் தொடர்பே காரணம்.

கம்பரின் புலமையாற்றலை அறிந்த சோழ அரசன் இவரைத் தம் அவைப்புலவராக நியமித்தான். கம்பர் தம் புலமையாற்றலால் அரசரையும் ஏனையோரையும் மகிழ்வித்தார். இவரது புலமையாற்றலை அறிந்த சோழ அரசன் பெருங்காப்பியம் ஒன்றை ஆக்கித் தரும்படிக் கம்பரை வேண்டினான். அதனால் இராம கதையைப் பெருங்காவியமாக ஆக்கினார். கம்பரின் புலமை இயற்கை ஆனது. இவர் கணமகள் அருள் பெற்றவர் என்பர்.

இவர் கி.பி. 12ஆம் நூற்றுண்டின் பிறபகுதியில் வாழ்ந்தவர் எனவும் இவரை ஆதரித்த அரசன் மூன்றும் குலோத்துங்கன் எனவும் கூறுவர். இவர் ஏரெழுபது, சட்கோபரந்தாதி, சரசவதி அந்தாதி ஆக்கிய நூல்களையும் பாடினார். இவரைப் பற்றிப் பல கதைகள் வழங்குகின்றன.

கம்பராமாயண வரலாறு

இராமாயணம் என்பது இராமனின் பிரயாணம் என்பதாம். இதிலிருந்து இதனை விரித்துரைக்கும் நாலுக்கு இப்பெயர் ஆனது. இரா

காட்சிப் படலம்

அனுமான் குருதொத்தல்.

1. மாடு நின்றவம் மணிமலர்ச் சோலையை மருவித் தேடி யிவ்வழிக் காண்பனேற் றீருமென் சிறுமை ஊடு கண்டிலெ சென்னிறபின் னுரியதொன் றில்லை வீடு வேன்மற்றிவ் விலங்கன் மே விலங்கையை வீட்டி.

(கொண்டுகூட்டு) சோலையை மருவிக் காண்பனேல் என் சிறுமை தீரும்; கண்டிலென் என்னில் இலங்கையை விலங்கன் மேல் வீட்டி வீடுவேன். பின் உரியது ஒன்று இல்லை.

(பதவுரை) மாடு நின்ற அம் மணிமலர்ச் சோலையை மருவி - பக்கத்தில் உள்ள அந்த அழகிய மலர்களையடைய சோலையை அடைந்து; தேடி இவ் வழிக் காண்பனேல் என் சிறுமை தீரும் - தேடி இவ் இடத்தில் சீதாபிராட்டியைக் காண்பேனுயின் என் குறை நீங்கும்; ஊடு கண்டிலென் என்னில் - அங்கு கண்டிலேன் ஆயின்; இலங்கையை இவ் விலங்கல்மேல் வீட்டி வீடுவேன் - இலங்கை நகரத்தை இங்கேயுள்ள மலையிலிருந்து எடுத்து அழித்து யானும் இறப்பேன்; உரியது பின் ஒன்று இல்லை - வேறு செய்யத்தக்கது இல்லை.

(விளக்கவுரை) மாடு - பக்கம். மணி - அழகு. மருவுதல் - அடைதல். சிறுமை - குறை, துண்பம். ஊடு - இடம். உரியது - செய்யத்தக்கது. வீடுதல் - அழித்தல். விலங்கல் - மலை; திரிகூட மலை. திரிகூடமலை - மூன்று பக்கம் உயர்ந்து முக்கோண வடிவடையது. இராவணது இலங்கை நகரம் வெளிமடைப் பீடபூமியில் இருந்தது எனவும், அதன் மூன்று பக்கம் குழந்து உயர்ந்துள்ள மலைத் தொடரே திரிகூடமலை எனவும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். இராமன் தெய்வ அவதாரம் எனவும் சீதையைத் தேடிக் கண்டு தெரிவித்தால் இராமனது அருளுக்கு உரியகைத் தன் பிறப்பின் குறைகள் நீங்கிப் பெரும் பேறுகிடைக்கும் எனவும் அனுமன் நம்பினாலுதலின் 'காண்பனேல் என் சிறுமை தீரும்' எனவும், சீதையைக் கவர்ந்து மறைத்து வைத்த இராவணனிடம் பெரும் வெறுப்புற்ற அனுமன் அவனையே அன்றி அவனது நகரையும் அழிக்க நினைத்தாலுதலின் 'விலங்கன் மேல் இலங்கையை வீட்டி' எனவும், நல்லியல்பினர் தம்பனி நிறைவூருதபோது மானமே பெரிதாக என்னி உயிர் விடுவர் ஆதலின் 'உரியதொன்றில்லை' எனவும் கூறினால். மலையின் மேல் உள்ள இலங்கை எளினுமாம், மருவி

தேடி, வீட்டி, காண்பனேல் - விணையச்சங்கள், மேல் - ஏழாம் வேற் றுமை உருபு. தீரும், வீடுவேன் - விணைமுற்றுக்கள்.

2. அனுமன் அசோகவனத்துட் செல்லுதல்

என்று சோலைபுக் கெய்தின நிராவகன் ஹாதன் ஒன்றி வானவர் பூமழை பொழிந்தன ருவந்தார் அன்ற வாளரக் கண்சிறை யவ்வழி வைத்த துன்ற லோதிதன் நிலையினச் சொல்லுவான் துணிந் தாம்.

(கொ - டு) இராவகன் தூதன் சோலைபுக்கு எய்தினன்; வானவர் பூமழை பொழிந்தார்; வாளரக்கன் சிறை வைத்த துன்று அல் ஒதி நிலையினச் சொல்வாம்.

(ப - ரை) என்று — மேலே குறித்தபடி உறுதி பூண்டு; இராவகன் தூதன் சோலை புக்கு எய்தினன் — இராமனு தூதுவாகைய அனுமான் அந்த அசோகவனத்துட் சென்றுன்; வானவர் ஒன்றி பூமழை பொழிந்தார் உவந்தார் - தேவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பூக்களைச் சொரிந்து மகிழ்ந்தனர்; அன்று அ வாளரக்கன் அ வழி சிறை வைத்த — அந்நாளில் அந்த வலிமை வாய்ந்த வாளினையுடைய அரக்கனையை இராவனன் அந்த அசோகவனத்தில் காவலில் வைத்த; துன்று அல் ஒதி தன் நிலையிலைச் சொல்லுவான் துணிந்தாம் - நெருங்கிய இருண்ட நிறமுள்ள கூந்தலையுடைய சிதையின் நிலைமையினச் சொல்லுதற்குத் தொடங்கினேன்.

(வி - ரை) புக்கு எய்தினன் - எய்திப்புக்கான். எய்தல் - அடைதல். புகுதல் - நுழைதல். இராகவன் - இராமன். இரகுவின் வமி சத்திற் பிறந்தவன் ஆதவின் இப் பெயர் வழங்குகிறது. ஒன்றுதல் - சேருதல். வானவர் - தேவர். உவத்தல் - மகிழ்தல். பொழிதல் - சொரிதல். அன்று - சிதையை இராவனன் எடுத்து வந்த நாள். அரக்கன் - அரக்கர் குலத்தவன். அரக்கர் - பாவச் செயல்களை அஞ்சாது செய்பவர். சிறை - காவல். துன்றுதல் - நெருங்குதல். அல் - இருள். கூந்தலுக்குக் கரும நிறம் சிறப்பு ஆதவின் அதற்கு இருளை வமையாகக் கூறினார்.

ஒதி - கூந்தல், இராவனன் பெருந் தவஞ் செய்து வலிமை மிக்க வாளைப் பெற்றார். அவன்து வெற்றி கஞ்சகு வாள் காரணமாதவின் அதை அனுலூக்கு அடைமொழியாகக் கூறினார். இராவனனும் அவன் குலத்தவரும் நற்செயல்களுக்கு எதிரானவர்கள். அதனால் முனிவர் கஞ்சம் தேவர்களும் அவனிடம் அச்சமும் வெறுப்பும் கொண்டு இருந்தனர். அனுமன் அசோகவனத்துட் புகுந்தமை சிதையைக் காண்டு

பதற்கும் இராமன் வந்து இராவணையும் அரக்கரையும் அழித்தற்கும் முனிவர் முதலியோர் அச்சம் நீங்கி நற்செய்கள் நிகழ்தற்கும் ஏது வாதவின் தேவர்கள் மகிழ்வுற்றனர். பூமழை - பூக்கள் ஆகிய மழை. இது உருவக அணி. இவ்வருவகம் பூக்களின் மிகுதியையும் அவர்களின் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கையும் குறித்தது. அ - படர்க்கைச் சுட்டு. ‘பொழிந்தனர்’ என்பது ‘பொழிந்து எனப்பொருள்தருதலின்’ முற்றெச்சம். ஒரு வினை முற்று எச்சப் பொருள் தருமாயின் முற்றெச்சம் எனப் பெயர் பெறும். பொருள் நோக்கியே தமிழ் மொழியில் இலக்கணம் வகுக்கப்பெற்றுள்ளது. ‘அல் ஓதி’ என்பது பெண்ணைக் குறித்தலின் அன்மொழித் தொகை. சொல்லுவான் - எதிர்கால வினையெச்சம். ‘சொல்ல’ என்பது இதன் பொருள். பின் இரு அடிகளும் புலவர் கூற்று. அணித்துப் பாடலும் புலவரே கூறினும் அவர் சில இடங்களிற் தன் சுருத்தைச் சிறப்பாக நேர்முகமாகக் கூறுவார். அப்பகுதி கவிக்கூற்று எனப் பெயர் பெறுகிறது. கவிக்கூற்றுத் தன்மை இடத்தில் அமையும். வழி - இடம். ஒன்றி - தெரிந்திலை வினையெச்சம்.

3. சீதாபிராட்டியின் நிலை.

வன்ம ருங்குல்வா ளரக்கியர் நெருக்கவங் கிருந்தாள் கன்ம ருங்கெழுந் தென்றுமோர் துளிவரக் காணு நன்ம ருந்துபோ னலன்ற வுணங்கிய நங்கை மென்ம ருங்குல்போல் வேறுள வங்கமு மெலிந்தாள்.

(கொ - டு) கல் மருங்கு எழுந்து ஓர் துளிவரக் காணு நன் மருந்து போல் உணங்கிய நங்கை அங்கமும் மெலிந்தாள்; வாள் அரக்கியர் நெருக்க அங்கு இங்ந்தாள்.

(ப - ரை) கல் மருங்கு எழுந்து - மலையின் பக்கவில் முளைத்து; என்றும் ஓர் துளிவரக் காணு - எக்காலத்தும் ஓர் துளி நீஞும் கிடைக்கப் பெறுத; நன் மருந்துபோல் - நல்ல மருந்துக் கொடி வாடுதல் போல; தலன் அற உணங்கிய நங்கை - அழகு நீங்க மிக மெலிவுற்ற பெண் ஆகிய சீதாபிராட்டி; மெல் மருங்குல் போல் - மெல்லிய தன் இடை ஒடுங்கியிருந்தது போல; வேறு உள அங்கமும் மெலிந்தாள் - ஏனைய அங்கங்களும் ஒடுங்கினாள்; வன் மருங்குல் வாள் அரக்கியர் நெருங்க - வன்மையான இடையடையாளை வைத்துள்ள அரக்கப் பெண்கள் அருகிருந்து வருத்த; அங்கு இருந்தாள் - அந்த அசோக வனத்தில் இருந்தாள்.

(வி - ஸர) மருங்குல் - இடை. நெருக்கல் - அருகிருந்து வருந்து தல், கல் - மலை, மருங்கு - பக்கம், துளி - மழைத்துளி; நீர்த்துளி, உணங்கல் - வாடுதல். அங்கம் - உறுப்பு, அற-நீங்க; மிக - கல்மருங்கு

பாறையிடத்தில் எனினுமாம், வான் வழியேனும் நிலன் வழியேனும் நீர்பெறுப் பயிர் வாடும். மருந்துப் பயிர் உவமானம்; நங்கை - உவமேயம்; வாடுதல் - பொதுத்தன்மை. ‘மருந்துபோல் உணங்கிய நங்கை’ - உவமையளி. போல் - உவமை உருபு, மகளிரின் இடை ஒடங்கி இருத்தல் இயற்றக். சிதையின் அங்கங்கள் அங்கு ஓடுங்கியிருந்தமை செயற்கை - இடை ஓடுங்கியிருத்தல் மகளிர்க்கு அழகு. ஏனைய அங்கங்கள் ஓடுங்கியிருத்தல் அழகன்று. அரக்கியரின் இன்னுவரைகள், அச்சுறுத்தல், உணவும் நீரும் விரும்பாமை என்பன சிதை வாடி ஓடுங்கியிருத்தற்குக் காரணங்கள். உணவு நீர் விரும்பாமை இராமணைப் பிரிந்தமை. பெண்களுக்கு மென்மருங்குல் இருத்தல் உடலுக்கு அழகு தருதலோடு அவர் தம் உள்ளத்தின் நற் பண்புகளையும் உணர்த்தும். அரக்கியரின் பண்பு இன்மையை உணர்த்த வன் மருங்குல் அரக்கியர்’ எனவும்; அவர்கள் அச்சுறுத்திய கொடுமையை உணர்ந்த ‘வாள் அரக்கியர்’ எனவும்; அரக்கியர் துன் புறுத்தல் ஓர் புறமும் இராமணைப் பிரிந்தமை ஒரு புறமும் வருத்த அல்லும் பகலும் அமைதியின்றிச் சிதை உற்ற துன்ப நிலையை உணர்த்த ‘என்றும் ஓர் துளிவரக்காணு...’ எனவும், மருந்துப் பயிரின் பயன்பாடு உணர்த்த நன் மருந்து’ எனவும், சிதையின் பயன்பாடு நன் மருந்துபோல்...’ புலவர் கூறினார். கல் + மருங்கு = கன் மருங்கு. நன் + மருந்து = நன் மருந்து. காணு - சுறு கெட்ட எதிர்மறைத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம். வன்மருங்குல் = வன்மை + மருங்குல்; பண்புத் தொகை.

4. துயிலெனக் கண்க விமைத்தலு முகிழ்த்தலுந்

துறந்தாள்
வெயிலிடைத் தந்த விளக்கென வொளியிலா
மெய்யாள்

மயிலியற் குயின் மழலையாள் மானிளம் பேடை
அயிலை யிற்றுவெம் புலிக்குழாத் தகப்பட்ட தன்னாள்.

(கொ - ⑥) மழலையாள் கண்கள் இமைத்தலும் முகிழ்த்தலும் துறந்தாள்; ஒளியலா மெய்யாள்; மான்புலிக் குழாத்து அகப்பட்டது அன்னாள்.

(ப - ரை) மயில் இயல் குயில் மழலையாள் - மயில் போலச் சாயலை யும் குயில்போல் இனிய சொல்லையும் உடைய சிதையானவர்; துயில் எனக் கண்கள் இமைத்தலும் முகிழ்த்தலும் துறந்தாள் - நித்திரை செய்வதெனக் கண்களை மூடுதலும் இல்லாதவள் ஆனாள்; வெயில் இடைத் தந்த விளக்கு என ஒளியிலா மெய்யாள் - குரிய ஒளியின் முன்

வைத்த விளக்கு ஒளியைப் போல் சிறப்பு இல்லாத உடலை உடையவன் ஆனால்; அயில் எயிற்று வெம்புவிக் குழாத்து - கூரிய பற்களையடைய கொடிய புலிக்கூட்டத்தில்; மாண் இளம் பேடை அகப்பட்டது அன்றான் - இளம் பெண் மாண் அகப்பட்டது போன்றான்.

(வி.ரை) இகைமத்தல் - முடுதல். முகிழ்தல் - விழித்தல். மெய் - உடல். இயல் - சாயல்; தோற்றும். மழலை - இனிய சொல். பேடை - பெண். அயில் - கூர்; சேங், எயிறு - பஸ், வெம் - கொடிய. குழாம் - கூட்டம், இராமனின் பிரிவினால் நித்திரையின்றியும் அரக்கியர் கொடுமைகளைப் பார்க்க விரும்பாதும் சீதை இருந்தாள் ஆதவின் கண் இகைமத்தலும் முகிழ்த்தலும் துறந்தாள் எனப் புலவர் கூறினார். இருபுறத்துயரமிகுதியினாற் பொலிஷ் இழந்து இருந்த சீதைக்கு வெயிலில் ஒளி மழுங்கிய விளக்கு உவமை ஆயிற்று. சாயலினால் மயிலும், குரவினிமைக்காகக் குயிலும் சீதைக்கு உவமை ஆயின. சீதை யின் மென்மை உணர்த்த ஶானிளம் 'பேடை' எனவும், அரக்கியரின் மிக்க கொடுமையை உணர்த்த அயில் எயிற்று வெம்புவி' எனவும், அரக்கியரின் மிகுதி நோக்கிப் 'புலிக்குழாம்' எனவும் புலவர் கூறினார். மாணிளம் பேடை சீதைக்கும், அரக்கியர்க்குப் புலியும் உவமைகள்; விலகிச் செல்லமுடியாத நிலை பொதுத் தன்மை இவைகள் உவமைஅணி. என-இடைச் சொல். மெய்யாள், அன்னாள், மழல்யாள் - குறிப்புவினை முற்றுகள்.

5. விமுதல் விம்முதல் மெய்யுற வெம்புதல் வெருவல் எமுதல் ஏங்குதல் இரங்குதல் இராமனை யெண்ணித் தொழுதல் சேர்குதல் துளங்குதல் துயருழந் துயிர்த்தல் அழுத வன்றிமற் றயலொன்றுஞ் செய்குவ தறியாள்.

(கொ - டு.) இராமனை எண்ணித் துயர் உழந்து அழுதல், விம்முதல்.....அழுதல் அன்றி மற்று ஒன்றும் செய்வது அறியாள்.

(பொழிப்புரை) சீதை இராமனை நினைத்துத் துயரம் அடைந்து கீழே விமுதலும், உடல் வெதும்பலும், அச்சமடைதலும், அடிக்கடி எழுந்து நிற்றலும், ஏங்குதலும், இரங்குதலும், கைகுவித்துத் தொழுதலும், தளர்வறுதலும், நடுங்குதலும், பெருமுச்ச விடலும், வாய்விட்டமுதலும் செய்தனவே யன்றி வேறு எதுவும் செய்தலை அறியாதவள் ஆனால்.

(வி. - ரை) துளங்குதல் - நடுங்குதல். உழல்தல் - அனுபவித்தல். உயிர்த்தல் - பெருமுச்ச விடல். இச் செயல்கள் அனைத்தும் இராமனைப் பிரிந்ததினாற் சீதை அடைந்த துயரத்தின் உச்ச நிலையை உணர்த்துவன். இவைகளுட் சில உடலிற்கும் சில உள்ளத்திற்கும் சில உடல்

உளம் ஆகிய இரண்டிற்கும் உரியன. இவைகளை எப்போதும் செய் பவளாய் இருந்தாள், வேறு எச் செயலும் செய்திலன் எனச் சிதையிற் மிக்க துரம் நிலையைப் புலவர் உணர்த்தினார். வேறு செயல்கள் தன் நலனுக்காகச் செய்வன. தன்னை அழுபடுத்தல். நீராடல், உண்ணல் உறங்கல் போன்றன. பெண்களுக்கு நாயகனே உயிர். நாயகனைச் சிறிதும் நீங்கியிருத்தலைப் பெண்கள் விரும்பார். தான் இராமனைப் பிரிந்து அருந்துதல்போல இராமன் தன்னை நினைந்து வருந்துவான்; ஊன் உறக்கம் இன்றி இருப்பான்; தன்னைத் தேடி அலைவான் என் பவைகளைச் சிதை நினைக்க நினைக்க அவளின் துவரம் மிகுந்தது. விழு தல் முதலியன தொழிற் பெயர்கள். மற்று - இடைச்சொல், விளை மாற்றுப் பொருள். அன்றி - குறிப்புவினை விளையெச்சம். செய்குவது - தொழிற் பெயர். இச்செய்யுள் அவலச் சுலை உடையது.

6. தழைத்த பொன்முலைத் தடங்கடந் தருவிபோய்த்
தாழப்
பழைத்த போலநீர் நிரந்தரம் பொழுகின்ற
பொலிவால்

இழைக்க நுண்ணிய மருங்குலா வினைநெடுங் கண்கள்
மழைக்க ஜென்பது காரணக் குறியென வகுத்தாள்.

(கொ - ④) நுண்ணிய மருங்குலாள் இனைத்தடுமகண்கள் நிரந்தரம் நீர் பொழுகின்ற பொலிவால் மழைக்கண் என்பது காரணக்குறி என் வகுத்தாள்.

(ப - ரை) இழைக்க நுண்ணிய மருங்குலாள் - நூல் இழை போல் நுண்ணிய இடையுள்ள சிதை; நெடும் இனைக் கண்கள் - நீண்ட இரு கண்கள்; தழைத்த பொன்முலைத் தடம் கடந்து அருவிபோய் தாழு-வளர்ந்த அழுகுள் மூலைகள் ஆகிய குன்றுகளைக் கடந்து அருவி கீழ் நோக்கியபடி; பழைத்த போல - ஊற்றுத் துவாரத்திலிருந்து வருதல் போல; நிரந்தரம் நீர் பொழுகின்ற பொலிவால் எப்போதும் தொடர்ந்து நீரைச் சொரிகின்ற தோற்றுத்தால்; மழைக்கண் என்பது காரணக்குறி என வகுத்தாள் - மழைக்கண் என வழங்குதல் காரணத் தால் வந்தது என்னும்படி செய்தாள்.

(வி - ரை) தழைத்தல் - வளர்தல். பொன் - அழு, தேமல் - தடம் - குன்று. புழை - துவாரம். புழைத்த - புழைத்தன், துவாரமுள்ளன. பொலிவு தோற்றம். இழை - நூல். குறி - குறியீடு. நாடுவிட்டுக் காடு வந்தமை, இராமனைப் பிரிந்தமை, இராமன் நிலை, தன் நிலை, அரக்கன் செய் துன்பம் ஆகியவைகளை அல்லும் பகலும் சிதை நினைக்கிறான். துயர மிகுதியால் கண்களிலிருந்து நீர் தொடர்ந்து பாய்கிறது. அக் கண்ணீர் மார்பின் வழி செல்கிறது. கண்களுக்கு

மலையிலுள்ள ஊற்றுத் துவாரத்தையும், மார்பகத்திற்குக் குன்றையும், கண்ணீருக்கு அருவியையும் உவமைகளாகக் கூறினார். சீதையின் துயர மிகுதியை உணர்த்த அவளின் கண்ணீரை ஆரூகக் கூறினார். பொதுவாக மகளிரின் கணகளை அவைகளின் குளிர்ந்த இயல்பினால் ‘மழைக் கண்’ எனக் கூறுதல் வழக்கம். மழை - அழகு, குளிர்மை. ஆயின் ஈண்டு அசோகவனத்திற் சீறையிருந்தையின் கணகளிலிருந்து நீர் மழை போலப் பெய்தலால் ‘மழையைப் பெய்யும் கணகள்’ என்னும் பொருளில் ‘மழைக் கண்’ எனக் காரணப் பெயராக ஆயிற்று எனப் புலவர் கூறியுள்ளார். இயல்பான காரணம் ஓன்றை விலக்கி இன்னெரு காரணம் கூறுதல் பிறிது நவிற்சி அணி.

7. அரிய மஞ்சினே டஞ்சன முதலியவை யதிகம் கரிய காண்டலுங் கண்ணீர் கடல்புகக் கலுழ்வாள் உரிய காதலி ஞெருவரோ தொருவரை யுலகில் பிரிவை னுந்துய ரூருவுகொண் டாலன்ன பினியாள்.

(கொ - டு) கரிய காண்டலும் கண்ணில் நீர் கடல்புகக் கலுழ்வாள். பிரிவெனும் துயர் உருவ கொண்டால் அன்ன பினியாள்.

(ப - ரை) அரிய மஞ்சினேடு அஞ்சனம் முதலியவை - அரிதாகிய மேகத்தோடு மை முதலிய; அதிகம் கரிய காண்டலும் - அதிகம் கரு ஜையான பொருள்களைக் கண்டதும்; கண்ணில் நீர் கடல்புகக் கலுழ் வாள் - கணகளிருந்து நீரைக் கடலை அடையும்படி சொரிந்தாள்; உலகில் உரிய காதலின் ஒருவரோடு ஒருவர் - உலகிலே மிக்க அன்பினையுடைய ஒருவரை இன்னெருவரிடமிருந்து; பிரிவு எனும் துயர் உருவு கொண்டால் அன்ன பினியாள் - பிரிதலால் வரும் துயரம் ஓர் உருவத்தைப் பெற்றது போன்ற துன்பத்தை உடையவள் ஆனாள்.

(வி - ரை) மஞ்ச - கருமுகில். அஞ்சங்ம-மை. கலுழ்தல் - பெருகுதல், காதல் - அஞ்பு. பினி - நோய். அரிய = அருமை + அ. கரிய = கருமை + அ. இவை குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சங்கள். கண்ணீர் = கண்ணில் + நீர். வகரமெய்முன் நகரமெய்வசின் நகரம் கெட்டு வகரம் எகரம் ஆயிற்று. (நன்குத்). உரிய காதலின் ஒரு கூரோடு ஒருவர் - நாயகனும் நாயகியும். இராமன் கருமை நிறத்த வன். ஆகவே கருமுகில், மை போன்ற கருநிறப் பொருள்கள் இராமனின் நினைவைச் சீதைக்கு நினைவுறுத்தின. அதனால் அவன் இராமனின் பிரிவை நினைத்து மிகத் துன்பம் உற்றார். துன்பமிகுதியால் கணகளில் நீர் ஆரூக்கத் தொடர்ந்து பெருகியது. கணகளின் நீரை முதற்பாடலில் ஆரூகக் கூறிய புலவர் இப் பாடலில் அது கடலை அடைகிறது என்கிறார். இதனாற் கண்ணீர்ப் பெருக்கின் மிகுதியையும் அவளது துன்ப மிகுதியையும் புலவர் உணர்த்தினார். மேலும்

அவள் அங்கு அடைந்திருந்த துன்ப மிகுதியை உணர்த்த விரும்பிய புலவர் பிரிவுத் துயரம் உலகில் ஒர் உருவம் பெற்றது போன்ற தோற் றத்தினளாக இருந்தாள் என்றார். உயர்வு நவிற்கி அணியும் தற்குறிப் பேற்ற அணியும் இப் பாடலில் அமைந்துள். அன்ன - உவமை உருபு. பிரிவு - தொழிற் பெயர். துயரம் - பண்புப் பெயர்.

8. துப்பினாற் செய்த கையொடு கால்பெற்ற துளிமஞ்சு ஓப்பி னன்றனை நினைதொறும் நெடுங்கணக ஞகுத்த அப்பி னனைனாந் தருந்துய ருயிர்ப்புடை யாக்கை வெப்பி னற்புலர்ந் தொருந்திலை யுருதமென் ருகிலாள்.

(கொ - டு) மஞ்சு ஓப்பினான்றனை நினைதொறும் நெடும் கண்கள் உகுத்த அப்பினால் நைந்து வெப்பினாற் புலர்ந்து ஒரு நிலை உருத துகிலாள்.

(ப - ரை) துப்பினாற் செய்த கையொடு கால்பெற்ற துளி மஞ்சு - பவளத்தினாற் செய்த கைகளும் கால்களும் அமைந்த நீர்த்துளிகளைத் தரும் மேகத்தினை; ஓப்பினான்றனை நினைதொறும் - ஒத்தவனை இராமனைச் சீதை நிகைக்கும் தோறும்; நெடும் கண்கள் உகுத்த அப்பினால் நைந்து - நீண்ட கைகள் சொரிந்த நீரினால் நைந்து; உயிர்ப்பு உடையாக்கை வெப்பினால் புலர்ந்து - துன்பப் பெருமுச்சினையுடைய உடம் பின் வெப்பத்தினால் காய்ந்து; ஒரு நிலை உருத மென் துகிலாள் - ஒரு நிலையையும் பொருந்தாத மெல்லிய உடையை உடையவளாக அவள் இருந்தாள்.

(வி - ரை) துப்பு - பவளம். அப்பு - நீர். உயிர்ப்பு - பெருமுச்சு. யாக்கை - உடல். புலர்தல் - காய்தல். துகில் - உடை. கைகளும் கால்களும் அமைந்த மேகம் இல்லாத ஒன்று ஆதவின் இல்து இல் பொருள் உவமை அணி. மேகத்தினைச் சீதை கானுந்தோறும் இராமனின் நினைவு உண்டாகிறது. அதனாற் துன்பம் உண்டாகிறது. அத னாற் கண்களிலிருந்து நீர் வருகிறது. அந் நீரினால் அவளது உடை நைகிறது. உடலில் உண்டாகும் பெருமுச்ச வெப்பத்தினால் அவ்வடையின் ஈரம் உலர்கின்றது. இவ்வாறு நைதலும் உலர்தலும் ஆகிய இருவகை நிலையும் மாறி மாறி நிகழ்வதனால் ஒரு நிலையும் இல்லாதவள் ஆனாள். கண்ணீர் உகுதல், உடலில் உயிர்ப்பு உண்டாதல் ஆகிய இரண்டும் துன்பத்தின் அறிகுறிகள். இவ்வாறு கூறிச் சீதையின் மிக்க துயர நிலையைப் புலவர் உணர்த்தினார். நீண்ட நோக்கு உடைமையால் ‘நெடும் கண்’ என்றார். துகிலாள் குறிப்பு வினை முற்று. சீதை - தோன்ற எழுவாய். மேகம் நீர்த் துணிகளைப் பயன்கருதாது அனைவர்க்கும் உதவுதல் போன்று இராமன் கருணைத் துளிகளை பயன் கருதாது அனைவர்க்கும் உதவுபவன் என்பதை உணர்த்தத் ‘துளிமஞ்சு’ என்றார்.

9. அரிது போகலோ விதிவலி கடத்தவென் றஞ்சிப் பரிதி வானவன் குலத்தையும் பழியையும் பாராச் சுருதி நாயகன் வரும்வரு மென்பதோர் துணிவால் சுருதி மாதிர மனைத்தையு மளக்கின்ற கண்ணான்.

(கொ - 6) போகவோ விதிவலி கடத்தல் அரிது என்று அஞ்சி, சுருதிநாயகன் வானவன் குலத்தையும் பழியையும் பாரா வரும் என் பதோர் துணிவால் மாதிரமனைத்தையும் அளக்கின்ற கண்ணான்.

(ப - ரை) போகவோ - உயிரை விடலாமெனில்; விதிவலி கடத்தல் அரிது - விதியின் வலிமையைக் கடத்தல் இயலாது; என அஞ்சி - எனப் பயந்து; சுருதி நாயகன் - வேதங்களுக்குத் தலைவன் ஆகிய இராமன்; பரிதிவானவன் குலத்தையும் பழியையும் பாரா - தனது சூரிய குலத்தின் பெருமையையும் மனைவியைக் காப்பாற்றுமையால் வரும் பழியையும் நினைத்து; வரும் வரும் என்பது ஓர் துணிவால் - வருவான் என்றும் மிகக் நம்பிக்கையால்; மாதிரம் அனைத்தையும் அளக்கின்ற கண்ணான் - திசைகள் யாவையும் பார்க்கின்ற கண்ணையுடையவள் ஆனான்.

(வி - ரை) கடத்தில் - மீறுதல். பரிதி - சூரியன். வானவன் - தேவன். பாரா - பார்த்து. சுருதி - வேதம். மாதிரம் - திக்கு. அளத்தல் - நோக்குதல். கணவனையும் பிரிந்த துன்பமும் சிறைக்காவற துன்பமும் தாங்க இயலாமல் அளவு கடந்து இருத்தலால் உயிரை விடச் சீதை என்னுகிறான். ஆயின் விதியின் நியதியைக் கடத்தல் அரிது என்பதை அவள் அறிவான். இராமன் சூரிய குலத்தவன். சூரிய குலம் பெருமை மிக்க குலம். தன் மனைவியை அரக்களென்றால் எடுத்துச் செல்ல அவளை மீட்டு எடுக்கத் தான் எதுவும் செய்திலனேல் அவள் இறப்பாள். அதனால் தன் சூரிய குலத்திற்கே பெரும் இழகும் பழியும் உளவாகும் என்பதை இராமன் அறிவான்; ஆதவின் தன்னை மீட்க அவன் வருவான் எனச் சீதை நம்பினான். இவவிரு காரணங்களாலும் உயிரை விடும் என்னைத்தைச் சீதை விட்டு இராமனின் வருகைக்காக எல்லாப் பக்கமும் நோக்கியபடி இருந்தாள். இதனாலேயே சீதையை 'மாதிரமனைத்தும் அளக்கின்ற கண்ணான்' என்றார் புவர். விதி - இயற்கை நியதி; கடவுள் நியதி. உயிர்களதும் உலகினதும் செயல்களுக்கு ஏற்ப ஏற்படுத்திய ஒழுங்கு. விதிக்கப்படுதலின் விதி எனப் பெயர். வேத நெறியை நிலை நிறுத்துபவன் ஆதவின் இராமனைச் 'சுருதி நாயகன்' என்றார். நம்பிக்கையின் உறுதியை உணர்த்த 'வரும் வரும்' என அடுக்கிக் கூறினார். கண்ணான், அரிது - அறிப்பு வினைமுற்றுக்கள்.

10. கமையி ஞடிரு முகத்தயல் கதுப்புறக் கவ்விச் சுமையு டைக்கற்றை நிலத்திடைக் கிடந்ததா மதியை அமைய வாயிற்பெய் துமிழ்கின்ற வாலெயிற் றரவின் குமையு றத்திரண் டொருசடை யாகிய குழலாள்.

(கொ - ④) கமையினால், திருமுத்து அயல் கதுப்பு உறக் கவ்வி, நிலத்திடைக் கிடந்த தாமதியை அமைய, வாயிற் பெய்து உமிழ்கின்ற வெயில் எயிற்று, அரவின், குமையுறத் திரண்டு ஒருசடை ஆகிய சுமையுடைக்கற்றைக் குழலாள்.

(ப - ரை) கமையினால் - பொறுமையுள்ளசீதை; திருமுகத்து அயல் கதுப்புற கவ்வி - அழகிய முகத்தின் அயலதான கண்ணத்தை விழுங்கி; நிலத்திடை கிடந்த தாமதியை - நிலத்தின் கண் உள்ள அழகிய சந்திரனை; அமைய வாயிற் பெய்து உமிழ்கின்ற - நன்கு வாயினுள் கொண்டு வெளியே விடுகின்ற; வால் எயிற்று அரவின் - ஓளிபொருந்திய பற்களையுடைய இராகு என்னும் பாம்பைப்போல; குமை உற திரண்டு ஒரு சடை ஆகிய - நெருக்கமாகச் சேர்ந்து திரண்டு பரந்து இறுகிய; சுமை உடைக் கற்றைக் குழலாள் - பாரம் உடைய தொகுதியான கூந்தலை உடையவள் ஆனாள்.

(வி - ரை) கமை - பொறுமை, கதுப்பு - கண்ணம், சுமை - பாரம் தூ - தூய, மதி - சந்திரன். அமைய - நன்றாக, வால் எயிறு - வெள்ளிய பல், அரவு - பாம்பு. சீதை துங்ப மிகுதியினுற் கூந்தலை முடிந்தில்ளன. அதனால் அது பரந்து கண்ணங்களை மறைத்து இருந்தது. முகம் சிறிது தெரிந்தது. முகத்திற்குச் சந்திரனையும் கூந்தலுக்கு இராகு என்னும் பாம்பையும் உவமைகளாகக் கூறினார். கருமை நிற மும் முகத்தின் பக்கங்களை மறைத்து நிலம் தோக்கி நீண்டிருந்தமையும் கூந்தலுக்கும் இராகு என்னும் பாம்புக்கும் பொதுத்தன்மை. சீதை நிலத்தில் இருந்ததால் நிலத்திடைக் 'கிடந்த தாமதி' என்றார். கமையினால் - குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர். குழலாள் - குறிப்பு வினை முற்று, 'நிலத்திடைக்கிடந்த சுமையுடைக்கற்றை' எனினுமாம்.

11. ஆவி யந்துகில் புனைவதொன் றன்றிவே றறியாள் தூவி யன்னமென் புனலிடைத் தோய்கிலா மெய்யாள் தேவு தெண்கட லமிழ்துகொண் டனங்கவேள் செய்த ஓவி யம்புகை யுண்டதே யொக்கின்ற உருவாள்.

(கொ - ④) துகில் புனைவது ஓன்று அன்றி வேறு அறியாள்; மென் புனல் இடை தோய்கிலா மெய்யாள்; தெண் கடல் அமிழ்துகொண்டு அனங்க வேள் செய்த ஓவியம் புகையுண்டது ஒக்கின்ற உருவாள்.

(ப - ரை) ஆவி அம் துகில் புனைவது ஒன்று அன்றி வேறு அறியாள் - புகை போன்ற மெல்லிய சேலையை அணிதல் ஆகிய ஒரு செயலே அல்லாமல் வேறு எச் செயலையும் அறியாதவள்; தூவி அன்ன அன்ன மென் புனல் இடைத் தோய்கிலா மெய்யாள் - அன்னத்தின் இறகு போன்ற மெல்லிய நீரில் நீராடாத உடலை உடையவள்: தேவு தெண்கடல் அமிழ்து கொண்டு - தெய்வத் தண்மையுள்ள திருப்பாற கடலில் உள்ள அமிழ்தத்தைக் கொண்டு; அங்கவேள் செய்த - மன்மதன் ஆக்கிய; ஓவியம் புகை உண்டது ஒக்கின்ற உருவாள் - சித்திரம் புகை படிந்தது போன்ற உருவத்தை உடையாள்.

(வி - ரை) ஆவி - நீராவி; அம் - அழகிய, துகில் - ஆடை. தூவி - இறகு. புனல் - நீர். தேவு - தெய்வத்தன்மை. தெண்கடல் = தெள் + கடல். அனங்கன் = அந் + அங்கன் = அங்கம் இல்லாத வன்; அந் - எதிர்மனைப் பொருள் தரும் முன் ஒட்டு. அநங்கவேள் - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, ஓவியம் - சித்திரம். துன்பத் தின் மிகுதியால் உள்ளை, உறங்கல் போன்ற இன்றியமையாத செயல்களையும் சீதை செய்திலள். மானம் காத்தற்காக ஆடையை அணிதல் ஆகிய ஒன்றை மட்டும் செய்திருந்தாள் என்பார். துகில் புனைதன்றி வேறொன்றும் அறியாள்' என்றார். 'ஆவியம் துகில்' என்பது அவளனிந்த ஆடையின் தன்மையைக் குறித்தது. இராவணன் முன்பு நறுமண நீரில் நீராடிய அவள் இப்போது நீராடுதலை ஒருநாளும் செய்திலன் ஆதலின் 'புனைடைத் தோய்கிலா மெய்யாள்' என்றார். அவளின் அழகின் உயர்வை உணர்த்த அழகின் மன்மதன் பாற்கடலில் எழுந்த அமிழ்தத்தினாற் செய்தது போன்ற அழகு உருவின் என்பார். 'தெண்கடலமிழ்துகொண்டு அணங்கவேள் செய்த உருவாள்' என்றார். தெய்வ அழகு உள்ள அவள் மேனி நீராடல் முதலியவை இன்மையால் அழுக்குப் படிந்து அழகு மறைந்திருந்தது என்பார் 'ஓவியம் புகை யுண்டதே ஒக்கின்ற மெய்யாள்' என்றார். இஃது உவமையனி. உருவாள், மெய்யாள் - குறிப்பு விளைமுற்று. அறியாள் - தெரிநிலை எதிர்கால விளைமுற்று.

12. கண்டி வள்கொலா மிளவலுங் கலைகட னடுவண் உண்டி வங்கையென் றுணர்ந்தில ருலகெலா

மொறுப்பான்

கொண்டி ருந்தமை யறிகில் ராமெனக் குழையாப் புண்டி றந்ததி வெரிநுழைந் தாலெனப் புகைவாள்.

(கொ - ⑥) இளவலும் சுண்டிலன் கொல் ஆம்; கலைகடல் நடுவன் இலங்கை உண்டு என்று உணர்ந்திலர்; உலகு எல்லாம் ஒறுப்பான் கொண்டு இருந்தமை அறிகிலர் ஆம்; என குழையா புன் திறந்து அதில் எரி நுழைந்தால் எனப் புகைவாள்.

(ப - ரெ) இளவழும் கண்டிவன் கொல் - இலக்குமணன் மாணப் பிடிக்கச் சென்ற தமையனைக் காணவில்லைப் போலும்; கணைகடல் நடுவன் இலங்கை உண்டு என்று உணர்ந்திலர் கொல் - ஒலிக்கும் கடவின் மத்தியில் இலங்கை இருக்கிறது என்பதை இராம இலக்குமணர் அறியவில்லைப் போலும்; உலகெலாம் ஒறுப்பான் கொண்டு இருந்தமை அறிகிலர் கொல் - உலகம் யாவையும் வருத்தும் இராவணன் என்னை எடுத்து வந்ததை அவர்கள் அறியவில்லைப் போலும்; என குழையா - என வருந்தி; புண் திறந்து அதில் எரி நுழைந்தால் எனப் புகைவாள் - புண்ணின் வாயைத் திறந்து அதில் நெருப்பு உட்புகுந்தது போலத் துன்புற்றார்.

(வி - ரெ) இளவல் - தம்பி. கணைத்தல் - ஒவித்தல் - துன்புறுத்தல். குழைதல் - வருந்துதல். எரி - நெருப்பு, புகைதல் - எரிதல், வருந்துதல். இராமலக்குமணர் மிக்க அறிவாற்றல் உள்ள வர்கள். அவர்கள் விரைவிற் தன்னைத் தேடி வந்து சிறை மீட்பர் எனச் சீதை நம்பினார். அவர்கள் இன்னமும் வந்திலர். அவர்கள் வராமைக்குப் பின் வருவன் காரணங்கள் ஆகலாம் எனச் சீதை நினைத்தாள்.

(1) மானின் பின் சென்ற இராமனைத் தேடிச் சென்ற இலக்குமணன் இராமனைக் காணுமல் இருக்கலாம். (2) தன்னை இராவணன் எடுத்து வந்தமையை அவர்கள் அறியாமல் இருந்திருக்கலாம். (3) இராவணன் சமுத்திரத்தில் உள்ள இலங்கைத் தீவிற் தன்னை சிறை வைத்ததை அவர்கள் அறியாமல் இருக்கலாம். தான் இருக்கும் இடத்தைஅவர்கள் அறிந்தால் விரைந்து வந்து சிறைமீட்பர். அவர்களுக்கு ஒப்பான வலிமையுள்ளவர் மூவுலகிழும் எவரும் இலர் என்பதை அவள் அறிவாள். உலகிலுள்ள முனிவர் தேவர் மனிதர் ஆகியவர்களை இராவணன் துண்புறுத்தினான் ஆதவின் ‘உலகெலாம் ஒறுப்பாள்’ என்றார். அவள் அடைந்திருந்த துன்ப நிலையை உணர்த்தப் ‘புண் வாயினுள் நெருப்பைக் கொட்டுதல்’ உவமை ஆயிற்று. குழைவாள், புகைவாள் - குறிப்பு விளை முற்று.

13. மாண்டு போயினன் எருவைகட்ட கரசன்மன் மற்றோர் யாண்டை என்னிலை யறிவுறுப்பார்களிப் பிறப்பிற் காண்ட லோவரி தெற்றென்று விம்முறுங் கலங்கும் மீண்டு மீண்டுபுக் கெரிநுழைந் தாலென மெலிவாள்.

(கொ - ⑥) எருவைகட்கு அரசன் மாண்டு போயினன் மன்; மற்றோர் யாண்டை என்னிலை அறிவுறுப்பார்; இப்பிறப்பில் காண்

ட்லோ அரிது என்று விம்முறும், கலங்கும்; மீண்டும் ஏரிபுக்கு நுழைந்தாலென மெலிவாள்.

(ப - ரை) ஏருவைகட்கு அரசன் மாண்டு போயினன் மன் - கழுகு கட்கு அரசனுன சடாயு இறந்தான் போலும்; என் நிலை அறிவுறுப் பார்கள் மற்றோர் யாண்டு - இராவணன் என்னை எடுத்து வந்தமையை இராமனுக்குச் வேறு யார் சொல்லுவார் உளர்; இப்பிரிப்பில் காண்ட்லோ அரிது என்று விம்முறும்-கலங்கும் - இப்பிரிப்பில் இராமனைக் காண்பது இயலாதோ என விஷ்மினாள், கலங்கினாள்; மீண்டும் மீண்டும் ஏரி நுழைந்தால் என மெலிவாள் - மீண்டும் புண்ணில் நெருப்பு நுழைந்தது போலத் துண்புற்றாள்.

(வி - ரை) ஏருவை - கழுகு. மற்றோர் - பிறர். யாண்டை - யாண்டு; எங்கு. என்னிலை = என் + நிலை. விம்முறதல் - தேம்பி அழுதல். மன் - கழிவிரக்கப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். ஏருவை கட்கு அரசன் - சடாயு. காண்டல் - தொழிற் பெயர். மீண்டும் மீண்டும் - அடுக்குத் தொடர். சடாயு - இராம இலக்குமணர் வசித்த இடத்திக்கு அண்மையில் உள்ள மலையில் வசித்தவன். இராம இலக்குமணர்க்கு நன்பன். சிதையை இராவணன் எடுத்துச் சென்றபேரது சிதையின் அவலக் குரல் கேட்டு விழரந்து வந்து இராவணனைடு கடும்போர் புரிந்தான். இராவணனின் வாளால் சிறகுகள் வெட்டுண்டு நிலத்தில் வீழ்ந்தான். அவன் இறவாமல் இருந்து இராமலக்குமணர்க்குத் தன்னை இராவணன் எடுத்துச் சென்றதைச் சொல்வான் என்ச் சிதை நட்பினாள். இராம இலக்குமணர் இதுவரை வராமையால் ‘தன் செய்தியை இராமனிடம் சொல்லாமற் சடாயு இறந்திருப்பான்’ என்ச் சிதை நினைத்தாள் ஆதவின் ‘மாண்டுபோயின் ஏருவைகட்கு அரசன் மன்’ என்றான். அவனைவிடத் தன் செய்தியை அறிந்தவர் எவரும் இல்லை என நினைத்தாள் ஆதவின் ‘மற்றோர் யாண்டு என்னிலை அறிவுறுப்பர்’ எனவும், ஒருவர் ஒசய்தியை ஒருவர் அறியாமையால் இருவரும் ஈற்றில் இறப்பர் ஆதவின் ‘இப்பிரிப்பிற் காண்டலோ எவரும் அரிது’ எனவும் கூறினான். ‘இப்பிரிப்பிற் காண்டலோ அரிது’ என்றலால் அடுத்த பிறப்பிற் காண்பது தின்னாம் என்னும் குறிப்பு உணர்த்தப் பெற்றுள்ளது. பிரிவத் துண்பமிகுதியை உணர்த்த மீண்டுமீண்டுபுக்கெரி நுழைந்தாலென மெலிந்தாள்’ எனப் புலவர் கூறினார். என - உவமை உருபு. விம்முறும் கலங்கும் - செய்யும் என்னும் வாய் பாட்டுத் தெரிநிலை வினைமுற்று உயர்தினைப் பெண்பாற்கன் வந்தது.

14, என்னை நாயக னினாவலை எண்ணலா வினை யே ன் சொன்ன வார்த்தைகேட்டறிவிளை வெனத்துறந்தானே முன்னை யூழ்வினை முடிந்ததோ வென்றென்று முறையாற் பண்ண வாய்புலர்ந் துணர்வு தேய் ந் தாருயிர்

பதைப்பாள்.

(கொ - டு) வினையேன் இளைவலை எண்ணலா சொன்ன வார்த்தை கேட்டு அறிவிலள் என நாயகன் என்னை துறந்தானே; முன்னை ஊழ்வினை முடிந்ததோ. என்றென்று முறையால் பண்ண வாய்ப்புலர்ந்து. உணர்வு தோய்ந்து. ஆருயிர் பகுதியில்.

(ப - ரை) இளவல் - இ ளா ஞார். துறத்தல் - கைவிடல். ஊழ் - விதி பண்ணல் - இடைவிடாது சொல்லல். மானைப்பிடித்தற்காக அதனைத் தொடர்ந்து வெகுதூரம் இராமன் சென்றான். அது அகப்படாது என உணர்ந்த இராமன் அதன் மீது அம்பை எத்தான். அம்பு பட்டதும் அது 'இலக்குமணை' என உரத்துச் சத்தமிட்டது. அச் சத்தம் கேட்ட சிதை இராமனுக்கு ஏதாவது ஆபத்து ஏற்பட்டதோ என நினைத்து இராமனைப் பார்த்து வரும்படி இலக்குமணை னிடம் கூறினான். 'இராமனுக்கு ஆபத்து எவ்வாலும் வராது. இது அரக்கரின் மாயை' என இலக்குமணை கூறினான். இராமனைத் தேடி இலக்குமணை போகாததால் அவன் மீது சிதை வெறுப்புற்றான். தமையன் இறந்தால் அவனின் பொருள் தம் பிக்குக் கிடைக்கும் என எண்ணியே இலக்குவன் இராமனைத் தேடிச் சென்றிலன் 'எனச் சிதை வெறுத்து உரைத்தாள். இக் கொடுஞ்சொல் கேட்ட இலக்குமணை இராமனைத் தேடிச் சென்றான். இவ்வாறு கூறியது தவறு என்பதை இராவணன் எடுத்துச் சென்ற பின்பேசிதை உணர்ந்தாள். இலக்குமணை இராமனைக் கண்டதும் தான் வந்தமைக்கான காரணத்தையும் சிதை கூறிய கடுமொழியையும் கூறியிருப்பாள் எனவும், அதனால் இராமன் தன்னை வெறுத்து வராமல்விட்டானே எனவும் சிதை நினைத்தாள். தன் தவறை அவள் உணர்ந்தமையை 'எண்ணலாம் வினையேன்' எனவும், 'அறிவிலள் எனத் துறந்தானே' எனவும்; தனக்கு வந்த துங்பத்திற்கு முன்னைவினை காரணமாகலாம் என்பாள் 'முன்னை ஊழ்வினை' எனவும் கூறினான். அவள் அடைந்த துங்பநிலையை உணர்த்த வாய்ப்புலர்ந்து உணர்வு, தேய்ந்து ஆருயிர் பகுத்தாள், எனப்புலார் கூறினார்.

15. அருந்து மெல்லடை யாரிட வருந்து மென்றமுங்கும் விருந்து கண்டபோ தென்னுறு மோவென்று விம்மும் மருந்து முன்னுடையால் யான்கொண்ட நோய்க்கென்று மயங்கும் இருந்த மாநிலங்கு செல்லாரித் திடவுமான் டெழாதாள்.

(கொ - ரு) மெல் அடையார் இட அருந்தும் என்று அழுங்கும்; விருந்து கண்டபோது என உறுமோ என ஏங்கும். யான் கொண்ட நோய்க்கு மருந்தும் உண்டுகொல் என்று மயங்கும். இருந்த ப - ரை அருந்து மெல் அடையார்மாநிலம் [செல் அரித்திடவும்

இட அருந்தும் என்று அழுங்கும். உண்ணற்கு உரிய மெல்லிய இலை காய் முதலியவைகளையார் கொடுக்க இராமன் உண்பானே எனவருந்துவாள்; விருந்து கண்ட போது என் உறுமோ என்று விமும்—விருந்தினரைக் கண்ட நேரத்தின் எத்தகைய துன்பத்தை இராமன் அடைவானே என அழுவாள்; யான்கொண்ட நோய்க்கு மருந்தும் உண்டுகொல் என்று மயங்கும் யான்—அடைந்த துன்பத் தினை நீச்கும் வழியும் இருக்கிறதா என்று கலாகினான். இருந்த மாநிலம் செல் அரித்திடவும்—இருந்த நிலத்தைக் கறையான் அரித்த போதும்; ஆண்டு எழாதாள்-அந்த இடம் விட்டு எழுந்து வேறு இடத்து இராதவள் ஆயினாள்.

(வி - ரை) அடை—இலை காய் முதலியன். அழுங்குதல்—வருந்துதல், செல்-கறையான், வெற்றிலையை மனைவி கொடுக்கக் கணவன் உண்பது வழக்கம். கரனகத்திலும் அவ்வாறு சீதை கொடுக்க இராமன் உண்டான். இப்போது தான் இல்லாததினால் இராமனுக்கு அதனைக் கொடுக்க யாருமில்லை என நினைத்தாள். இல்லாம் வாருக்கு விரும்தோம்புதல் இன்றியமையாதது. விருந்தோம்பற்குக் கணவன் மனைவி இருவரதும் கூட்டு முயற்சி வேண்டும். இருவருள் ஒருவர் இல்லாமல் விருந்தோம்பல் அறம் நிகழாது. தான் இன்மையால் இவ்வற்றத்தை இராமன் செய்ய இயலாது வருந்துவான் எனச் சீதை உணர்ந்தாள். ‘விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை’ எனக் கோவலன் விட்டுச் செல்லத் தனித்திருந்த நிலையினைப் பற்றிக் கண்ணகி கூறினாள். தன் பிரிவை நோயாகவும் அதனை நீக்கும் வழியை மருந்தாகவும் உருவகித்தாள். இருந்த நிலத்தைக் கறையான் அரிக்கவும் இடம் விட்டு நகர்ந்திடாமல் என அவளின் துன்ப நிலையினைப் புலவர், காட்டினர். ‘யாரிடம் அருந்தும் என்று அழுங்கும்; என்னுறுமென்று விம்மும்’, ‘மருந்தும் உண்டுகொல்’ என்பன அவள் துன்ப நிலையை உணர்த்துவன. தன்னினும் இராமரிடம் மிக்க அன்புள்ளவள் சீதை. ஆதலின் தனது துண்ப நிலையிலும் இராமனுக்கு உள்ள துன்பங்களை நினைத்துச் சீதை வருந்தினான். கொல்ஜியப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல். அழுங்கும், விம்மும். மயங்கும்-செய்யும் என வாய்ப்பாட்டு விழை முற்றுகள்.

16. வன்கண் வஞ்சனை யரக்கரித் துணைப்பகல் வையார்

தின்பரென்னிவீச் செயத்தக்க தென்றுதீர்ந் தானே தன்குலப்பொறை தன்பொறை யெனத் துணிந்தானே என் கொ வெண்ணுவே னென்னுமங் கிராப்பக

வில்லாதாள்.

(கொ-டு) அங்கு இராப்பகல் இல்லாதாள் 'வன்கண் வஞ்சனை அரக்கர் துணைப் பகல் வையார்; தின்பர்; என் இனிச் செயத்தக்கு என்று தீர்ந்தானே' தன்குலப் பொறை தன் பொறை எனத் துணிந்தானே? என் கொல் எண்ணுவேல் என்னும்.

(ப-ரை) அங்கு இராப்பகல் இல்லாதாள்-சிறைவைத்த இடத்தில் இரவு பகல் வேறு பாடு அறியா மல் துன்பத் தில் அமிழ்ந்திருந்த சிதை, வன்கண் வஞ்சனை அரக்கர் இத்துணைப் பகல் வையார் தின்பர்-கொடுமையும் வஞ்சனையும் மிக்க அரக்கர் இவ்வளவு நாள் அவளை வைத்திராமல் உண்டிருப்பர்; இனிச் செயத்தக்கக்கு என் என்று தீர்ந்தானே-இனி யான் செய்யக்கூடியது என்ன இருக்கிறது, எதுவுமில்லை என இராமன் வராமல் விட்டானே?; தன்குலப் பொறை தன் பொறை எனத் துணிந்தானே-தனது சூரிய குலத்தின் பொறுமையைத் தனக்கே உரியது எனத் தீர்மானித்தானே; என் கொல் எண்ணுவேன்-வேறு எதனை நினைப்பேன், என்னும்-என்பாள்.

(வி-ரை) வன்கண்-கொடுமை. துணை-அளவு, பகல்-நாள். தீர்தல்-கை விடல். அரக்கரின் கொடுமை தோன்ற 'வன்கண் வஞ்சனை அரக்கர்' எனவும் அவர்கள் மனிதரை உண்பவர் என்பது தோன்ற 'தின்பர்' எனவும், தேடற் குரியவர் இறந்தாராயின் வேறு செயல் களினாற் பயனில்லை என்பது புலனாக, என் இனிச் செய்யத்தக்கக்கு எனவும் கூறினார். காணகங்களில் அரக்கர் அடிக்கடி சென்று அங்குள்ளவர்க்குத் துன்பம் விளைவித்தலை முன்பே அறிந்திருந்தாள். தாட்டகை கரன், சூர்ப்பனகை போன்றவர்களைக் காணகத்தில் இராமன் கண்டமை இதற்குச் சான்று. ஆகவே அரக்கரே சிதையை எடுத்துச் சென்றிருக்கலாம் என இராமன் நினைத்திருப்பான். அரக்கர் மனிதரை உண்பவர் என்பதையும் இராமன் அறிந்தவன். ஆதவின் சிதையை அவர்கள் உடனே உண்டிருப்பர். எனவும் சிதை இறந்தபின் அரக்கரொடு போரிட்டுப் பயன் இல்லை எனவும் இராமன் நினைத்திருப்பான். சூரிய குலத்து அரசர் பொறுமை உள்ளவர். ஆதவின் இராமனும் வராமற் பொறுமையுடன் இருந்திருக்கலாம். இராமன் இதுவரை வராமையால் இவ்வாறெல்லாம் இராமன் நினைத்திருப்பான் எனச் சிதை எண்ணினால். 'தீர்ந்தானே' 'துணிந்தானே' என்பன இராமனின் செயல்களைக் குறிப்பிடுவன. ஒகாரம் ஜியப்பொருளில் வந்தன. அவன் வராமைக்கான காரணங்களைச் சிதை பலவாறு நினைத்தாள் ஆதவின் இனி வேறு வளைகளில் அவள் நினைக்க இடமில்லை. ஆகவே 'என் கொல் எண்ணுவேன்' என்றால் - சிதை துயில், உணவு எதுவுமின்றி ஒரே நிலையில் தொடர்ந்து அங்கு இருஷ்தவின் 'இராப் பகல் இல்லாதாள்' என்றார். இல்லாதாள்-குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். எழுவாய் - இல்லாதாள். பயனிலை - என்னும்.

17. பெற்ற தாயருந் தம்பியும் பெயர்த்தும்வத் தெய்திக் கொற்ற மாநகர் கொண்டெடமுந் தார்களோ குறித்துச் சொற்ற வாண்டெலா முறைந்தன் றி யந்நகர் துன்னேன் உற்ற துண்டெனுப் படருழந் துருதநோ யுறுவாள்.

(கொ-டு) பெற்ற தாயரும் தம்பியும் பெயர்த்தும் வந்து எய்திக் கொற்ற மாநகர் கொண்டு எழுந்தார்களோ; குறித்துச் சொற்ற ஆண்டு எலாம் உறைந்து அன்றி அந்தகர் துன்னேன்; உற்றது உண்டு; எனுப் படர் உழந்து உருதநோய் உறுவாள்.

(ப-ரை) பெற்ற தாயரும் தம்பியும் பெயர்த்தும் எய்தி-இரா மணிப் பெற்ற தாயான கைகேயியும் தம்பியான பரதனும் மீண்டும் வந்து கண்டு; கொற்ற மாநகர் கொண்டு எழுந்தார்களோ - வெற்றியுள்ள சிறந்த தங்கள் அயோத்தி நகருக்கு அழைத்துச் சென்ற னரோ; குறித்துச் சொற்ற ஆண்டு எலாம் உறைந்து அன்றி அந்தகர் துன்னேன் - குறிப்பிட்டுச் சொல்லிய பதினாண்கு ஆண்டுகள் முழுதும் காட்டில் இருந்தே அல்லாமல் அந்த அயோத்தி கூருக்கு இராமன் செல்லான்; உற்றது உண்டு - அவன் வராமையால் அவுக்கு நிகழ்ந்தது ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது; எனுப் படர் உழந்து உருதநோய் உறுவாள் - என்று நினைத்துத் துன்பம் அடைந்து இது வரை அடையாத துன்பத்தை அடைந்தாள்.

(வி-ரை) கொற்றம்-வெற்றி. சொற்ற = சொல் + தி + அ = சொன்ன - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். அன்றி - குறிப்புவினை விணையேச்சம். துன்னல் - கடைதல், உற்றது - உற்ற நிகழ்வு - விணையாணையும் பெயர். படர், நோய் - துன்பம், உறுவாள் - அடைந்தாள். இராமன் வராததினால் அவனது தாயும் தம்பியும் அவனைத் தம்நகருக்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கலாம் எனவும், ஆயின் முன் கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி பதினாண்கு ஆண்டும் பூர்த்தியாக முன் இராமன் அயோத்திக்குப் போகான் எனவும், ஆயின் அவனுக்கு ஏதோ தீங்கு நிகழ்ந்திருக்கலாம் எனவும் சிதை நினைத்துத் துன்புற்றான். இங்கு அவன் வராமையால் இந்த இரண்டில் ஒன்று நிகழ்ந்திருக்கலாம் என அவள் நினைத்தாள். அயோத்தி நகரின் சிறப்பு உணர்த்தக் 'கொற்றபாநகர்' என்றான். இராமனின் இயல்பு அறிந்தவள் ஆத வின், உறைந்தன் றி த துன்னேன் என்றான். ஆகவே அவன் அயோத்திக்குச் சென்றிலன்; இங்கு வந்திருப்பான். வராதபடியால் ஏதோ நடந்ததோ எனதினைத்துச் சிதை வருந்தினேன்.

இந்திலையை உணர்த்தப் ‘படர் உழந்து உருத நோய் உறுவாள்’ மன்றூர் புலவர். உற்ற = உறு + அ.

18. முரனெ எனத்தகு மொய்ம்பினேர் முன்போரு

தவர்போல

வரனு மாயமும் வஞ்சமும் வரம்பில வஸ்லோர் பொரநி கழ்ந்ததோர் பூசலுண் டாமனப் பொருமாக்கரனெ திர்ந்தது கண்டன ஓமெனக் கவல்வாள்.

(கொ-டு) முரன் எனத் தகு மொய்ம்பினேர், முன் பொருதவர் போல் வரம்பு இல வரனும் மாயமும் வஞ்சமும் வஸ்லோர் பொர நிகழ்ந்தது ஓர் பூசல் உண்டு ஆம் எனப் பொருமாகரன் எதிர்ந்தது கண்டனென் ஆம் என, கவல்வாள்.

(ப-ரெ) முரன் எனத்தகு மொய்ம்பினேர் - முரன் என்பவை ணைப் போன்ற வலிமையுள்ளவர்; முன்பு பொருதவர் போல் - முன் காட்டிலே இராமனேடு சண்டை செய்த அரக்கரைப் போல்; வரனும் மாயமும் வஞ்சமும் வரம்பு இல வஸ்லோர்-வரத்திலும் மாயச் செயலிலும் வஞ்சகச் செயலிலும் வஸ்ல அரக்கர்; பொர நிகழ்ந்த ஓர் பூசல் உண்டாம் எனப் பொருமா - எதிர்த்து நிகழ்வதாகிய போர் ஒன்று நிகழ்கிறது என ஏக்கமுற்று; கரன் எதிர்ந்தது கண்டனென் ஆம் எனக் கவல்வாள் - கரன் என்னும் அரக்கன் போரிட்டதைக் காண்டவள் போலத் துன்பமடைந்காள்.

(வி-றை) முரன் - முன்னரு காலத்தில் வாழ்ந்த ஓர் அசரன் எவரும் வெல்லமுடியாத வலிமை உள்ளவன். திருமாலினால் கொல் லப்பட்டவன். பொருதல் - போரிடல் வீரம் - மேலான பேறு. மாயம் - மனதை மாறு படுத்தும் செயல். வஞ்சனை - திமைச் செயல், வரம்பு - எல்லை, பூசல் - போர். பொருமுதல் - கவலை மேலிடல். கரன் - ஓர் அரக்கன். குர்பனகையின் தீய செயலுக்காக இலக்குமணன். அவளின் மூக்கை அரிய அவஞ்சகாக இராமனேடு போர் செய்தவன். கவல்தல் - துன்புறல். மொய்ம்பு - வலிமை. முரன் உலகினர்க்கும் தேவர்க்கும் மிகத் துன்பங்கள் செய்ததால் அவளைத் திருமால் கொன்றார். அதனால் அவருக்கு முராரி எனப் பெயர். முரன் என்பவனைப் போல மிக வலிமையும் - மாயம் - வஞ்சனை - பெருப்பேறு முதலியவைகளில் அளவற்றவர்கள் ஆகிய. அரக்கர் வந்து இராமனேடு போர் செய்கிறார்கள் போலும் எனவும் சிதை நினைத்தாள். கரன் முதலியோர் இராமனேடு செய்த கடும்

போரினைச் சிதை நேரிற் கண்டவள். அப்போரைப்போல இதுவும் கடும் போராக இருக்கும் எனக் கற்பனை செய்து இராமனுக்குத் திங்கு வருமோ எனத் துன்புற்றார்கள். என - உவமை உருபு. இது வினை உவமை. 'வரம்பில்' என்பதனை வல்லோர்க்கும் அடைமொழி யாக்கி அளவு இல்லாத அரக்கர் இப்போது போருக்கு வந்தனர் எனவும் கொள்க. வரம் - கடவுட்கொட்ட. தவத்தினால் பெறுவது.

19. தெம்ம டங்கிய சேணிடைத் திங்களின்

அம்ம டங்கிய வம்புயந் தன்னினும்
மும்ம டங்கு பொலிந்த முகத்தினன்
வெம்ம டங்கலை யுன்னி வெதும்புவாள்.

(கொ-ரை) சேனை இடைத் திங்களின் அம் அடங்கிய அம்புயந் தன்னினும் மும் மடங்கு பொலிந்த முகத்தினன் வெம் மடங்கலை உன்னி வெதும்புவாள்.

(ப-ரை) வெம் மடங்கிய-பகைமை நீங்கிய; சேணிடை திங்க ளின் - ஆகாயத்தில் உள்ள சந்திரனிலும்; அம் அடங்கிய அம்புயந் தன்னிலும் - அழகு உள்ள தாமரை மலரினும்; மும் மடங்கு பொலிந்த முகத்தினன் - மூன்று மடங்கு அழகு உள்ள முகத்தினான்; வெம் மடங்கலை உன்னி வெதும்புவாள் - வலிமைடயுள்ள சிங்க ஏறு ஒத்த இராமனை நினைத்து வர்டினாள்.

(வீ-ரை) தெவ் - பகை. மடங்குதல் - நீங்குதல். சேனை - ஆகா யம், அம் - அழகு. அம்புயம் - தாமரை. வெம் - கொடிய. மடங்கல் - ஆண் சிங்கம். உன்னல் - நினைத்தல். வெதும்புதல் - வருந்து தல். தெவ் என்பதன் வகர ஈறு மகர மெய்முன் அம்மகர மெய்யாகத்திரிந்தது, தெம்மடங்கிய திங்கள் இராகுவின் பகை நீங்கிய திங்கள் - பூரண திங்கள் பூரண திங்கள், தாமரை மலர் ஆகிய வைகளிலும் இராமரின் முகம் அழகியது எனவும், ஆண்சிங்கம் போன்றவன் எனவும் புலவர் கூறினார். மடங்கல் இராமனைக் குறித்தவின் உருவகம், இன் - ஐந்தாம் வேற்றுமை ஒப்புப் பொருளில் வந்தது. திங்கள், அம்புயம் உலகிற்கு உதவுவன். மடங்கல் வலிமையுள்ளது. ஆகவே இராமன் அருளும் வலிமையுமளவன் அவன் இராவணனை வென்று தனக்கு உதவுவான் என்பது சிதையின் குறிப்பு.

20. மெய்த்தி ருப்பதம் மேவென்ற போதினும்
 இத்தி ருத்துறந் தேகென்ற போதிலும்
 சித்தி ரத்தி னலர்ந்த தாமரை
 ஒத்தி ருக்கு முகத்தினை யுன்றுவாள்.

(ப-ரை) மெய் திருப்பதம் மேவு என்ற போதிலும் - உயர்ந்த
 செல்வமான அரசு பதவியைப் பெற்றுக்கொள் என்று சொன்ன
 நேரத்திலும்; இத் திரு துறந்து ஏது என்ற போதிலும் - இவ் வரசு
 செல்வத்தை விட்டுச் செல் என்ற நேரத்திலும்; சித்திரத்தின்
 அலர்ந்த செந்தாமரை ஒத்திருக்கும் - ஓவியத்தைப் போல் மலர்ந்த
 செந்தாமரை மலரைப் போன்ற; முகத்தினை உன்னுவாள் - இராம
 வின் முகத்தினை நினைத்தாள்.

(வி-ரை) திரு - செல்வம். பதம் - பதவி. மேவுதல் - பெறுதல்.
 சித்திரம் - ஓவியம். உன்னுதல் - நினைத்தல். இரமனுக்கு அரசைக்
 கொடுப்பதாகச் சொன்ன நேரத்திலும் அரசை விட்டுக் காட்டுக்
 கூச் செல் என்று அவனுக்குச் சொன்ன நேரத்திலும் அவனது
 முகம் சித்திரத்தின் அலர்ந்த தாமரைக்கு உவமையாகப் புலவர்
 கூறியதனால் இவ்விரு தருணங்களிலும் அவன் முகம் மகிழ்ச்
 சியாக இருந்தது என்பதும் இனியதென மகிழ்வதும் இன்னு
 தெனத் துன்புறுவதும் இல்லை என்பதும் புலனையிற்று. ‘சித்திரத்
 தின் அலர்ந்த தாமரை’ வாடுகல் இல்லாதது. ஆகவே இராமன்
 கடமை உணர்வு உள்ளவன்; துன்பங் கண்டு வருந்துவானல்லன்
 என்பது குறிப்பால் உணர்ந்தினார்.

21. தேங்கு கங்கைத் திருமுடிச் செங்கணைன்
 வாங்கு கோல வடவரை வார்சிலை
 ஏங்கு மாத்திரத் திற்றிரண் டாய்விழ
 வீங்கு தோளை நினைந்து மெலிந்துவாளாள்.

(கொ-டு) ஏங்குமாத்திரத்து செங்கணைன் வாங்குசிலை இற்று
 இரண்டாய் வீழ வீங்கு தோளை நினைந்து மெலிந்து உள்ளாள்.

(ப-ரை) ஏங்கு மாத்திரத்து - வளைப்பாலே என ஏக்கங்கொண்டிருந்த போது; தேங்கு கங்கை திருமுடிச் செங்கணைன் - நீர் நிறைந்த கங்கை தவழும் திருமுடியும் சிவந்த முன்று கண்களும் உள்ள சிவனுர்; வாங்கு கோல வடவரை வார்சிலை - வளைந்த அழிய வடக்கில் உள்ள மேருமலை போன்ற நீண்டவில்; இற்று இரண்டாய்

விழு-முறிந்து இரண்டாக விழுந்திட; வீங்குதோலை நினைந்து மெல்ந்து உளாள் - பருத்த தோலை நினைத்து - வருந்தினாள்.

(வி - ரை) தேங்குதல் - நிறைதல், திரு - அழகு. செங்கணன் - சிவந்த கண்களை உடையவன்; சிவன். செம்மை + கண + ஆன். வாங்குதல் - வளைதல். கோலம் - அழகு. வடவரை = வடக்கு + வரை. வரை - மலை. வார் - நீண்ட. சிலை - வில். ஏங்குதல் - கவலை யுறல். மாத்திரம் - தருணம். இறுதல் - முறிதல். வீங்குதல் - பருத்தல். கங்கை தேங்கு முடி எனினும் பொருந்தும். சனகன் வைத்திருந்த வில் மேருமலை போன்றது என அதன் சிறப்பு உணர்த்தினார்; வில்லை வளைத்ததோடு அதனை இரண்டாக முறித்தான் என இராமனின் பெருமையை உணர்த்தினார். இராமன் விசுவாமித்திர முனிவரோடு மதிலைக்குச் சென்று சனகன் இடத்தில் இருந்த வில்லை வளைத்துச் சீதையைத் திருமணம் செய்தான். வீங்குதல் தோளின் வலிமைக்கு உரியது. இராமன் வில்லை வளைப்பானே எனச் சனகன் முதலியவர் நினைத்திருந்த போது இராமன் அவ்வில்லை எளிதாக வளைத்து முறித்தான். இது அவனின் வலிமைக்குச் சான்றாகும். 'எடுத்தது கண்டார் இற்றது கேட்டார்' என வில்லைத்தமைபற்றிக் கம்பர் அழகாகக் கூறியுள்ளார். சிவன் கங்கையின் வேகத்தை அடக்குதற்காக அதனைத் தம் முடி வில் வைத்தார் எனவும் முப்புர அசர்க்களை அழித்ததற்காக, மேருவைவில்லாகக் கொண்டார் எனவும் புராணம் கூறும்.

22. இன்ன லம்பர வேந்தற் கியற்றிய
பன்ன லம்பதி னலாயி ரம்படை
கன்னல் மூன்றிற் களப்படக் கால்வளை
விண்ன லம்புகழ்ந் தேங்கி வெதும்புவாள்

(ப-ரை) இன்னல் அம்பரம் வேந்தற்கு இயற்றிய-துன்பங்களை தேவ உலக அரசனுகிய இந்திரனுக்குச் செய்த; பல் நலம் பதினாலா யிரம்படை - பல சிறப்புகள் அமைந்த பதினான்கு ஆயிரம் அரக் கப்படைவீரரை; கன்னல் மூன்றில் களப்பட - நாழிகை மூன்றில் போர்க்களத்தில் அழித்த; கால் வளைவில் நலம் புகழ்ந்து - நுனி கள் வளைந்த வில்லின் சிறப்புகளைப் பாராட்டி; ஏத்தி - துதித்து; வெதும்புவாள் - வாடினாள்.

(வி - ரை) இன்னல் - துன்பம். அம்பரம் - வானம். நலம் - சிறப்பு. பன்னல் = பல + நலம். கன்னல் - நாழிகை. களம் - போர்க்களம்.

படல் - அழிதல். வின்னலம் = வில் + நலம் வெதும்புதல் - வாடுதல். கரதூடனுதிய அரக்கர் வலிமையிக்கவராய் உலகின்றையும் முனிவர்களையும் தேவர்களையும் துன்புறுத்தினர். அவர்கள் பெயரைக் கேட்டாலே அனைவரும் நடங்குவர் இராம, இலக்குமணர் காட்டில் இருந்தபோது இராவணனின் தங்கை சூர்ப்பனகையால் இராம இலக்குமணர்களைப் பற்றி அறிந்த கரதூடனுதியர் இராம இலக்குமணர்களோடு போர்புரிந்தனர். வலிமையிக்க அவர்களையும் அவர்களின் படைகளையும் மூன்று நாழிகையில் தன் வில்வலிமையால் அழித்தான். இராமனின் போராற்றலை அன்று தான் சீதை நேரிற் பார்த்தான். அதனாற்றால் ‘வின்னலம் புகழ்ந்தேத்தி வெதும்புவாள்’ என்றார். களப்பட - ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை.

23. ஆழ நீர்க்கங்கை அம்பி கடாவிய

ஏழை வேடனுக் கெம்பிநின் றம்பிநீ
தோழன் மங்கை கொழுந்தி யெஞ்சொன்ன
வாழி நண்பினை யுன்னி மயங்குவாள்.

(கொ - டு) எம்பி நின் தம்பி - எனது தம்பி இலக்குமணன் நினது தம்பி; நீ தோழன் - நீ எனக்கு நன்பன்; மங்கை கொழுந்தி - சீதை நினக்கு மைத்துனி; என:- என்று; ஆழ நீர்க்கங்கை அம்பி கடாவிய ஏழை வேடனுக்கு - ஆழமான நீர் உள்ள கங்கை நதியில் படகு செலுத்திய குறைந்த குலத்தவனை குகன் என்னும் வேடனுக்கு; சொன்ன வாழி நண்பினை உன்னி - சொல்விய சிறந்த நட்பின் பண்பினை நினைத்து; மயங்குவாள் கலங்கினால்.

(வி - ரை) அம்பி - படகு. கடாவுதல் - செலுத்துதல். ஏழை வறியவன்; ஈண்டு குலச்சிறுமையைக் குறித்தது. உன்னல் - நினைதல். குகன் கங்கைக் கரையில் சிருங்கிபேரம் என்னும் இடத்தில் வாழுந்த வேடர்குலத் தலைவன். கங்கையில் படகு செலுத்தல் இவனின் தொழில். சிறந்த பண்பினன். இராமன் அயோத்தியை நீங்கி அக் கங்கைக் கரையை அடைந்தபோது இராமனுக்கு உதவி கள் பல செய்தவன். இராமனின் பெருமையை அறிந்து இராமனிடம் பேரன்பு கொண்டான். இராம இலக்குமணர் கங்கையைக் கடக்க உதவிபுரிந்தவன். இராமன் கங்கைக்கரையை நீங்கியபோது இராமனைப் பின் தொடர்ந்து சென்றவன். இராமனின் விருப்பப் படி தன் தொழிலைத் தொடர்ந்து செய்தவன். இராமனைத் தேடிவந்த பரதனும் அவன் சேனையும் கங்கையைக் கடந்து இராமனிடம் செல்ல உதவியவன். குகன் கொண்டிருந்த பேரன்பையும் பண்பையும்

வெளிப்படுத்தற்காக அவனுக்குத் தான் தோழன்; இலக்குமணன் தம்பி; சீதை மைத்துனி என இராமன் கூறினான். வேடன் ஒருவனை அரசன் ஒருவன் நன்பனாக்கு கூறுதல், யான்டும் காணற்கு அரியது ஆதவின் அதனை 'வாழி நன்பு' என்றார். கங்கை என்றும் நீர்வளம் மிக்கது ஆதவின் 'ஆழநீர்க் கங்கை' என்றார். எம்பி = எம் + தம்பி. இஃது இராமனின் அருள் இயல்பை உணர்த்திற்று.

**24. மெய்த்த தாதை விரும்பின நீட்டிய
கைத்த லங்களைக் கைகளி னீக்கிவேறு
உய்த்த போது தருப்பையி லொண்பதம்
வைத்த வேதிகைச் செய்தி மனங்கொள்வான்.**

(ப - ரை) வேறு உய்த்தபோது - மங்கலநான் அணிதலாகிய கிரியையின் பின் தீவலம்வருதல் முதலிய பிற கிரியைகள் நிகழ்ந்த போது; மெய்த்த தாதை - உண்மை உணர்ந்த தந்தையாகிய சனகன்; விரும்பினன் நீட்டிய கைத்தலங்களை - விரும்பி நீட்டிய கைகளை; கைகளின் நீக்கி-தன் கைகளிருந்து நீக்கி; தருப்பையில் ஒண்பதம் வைத்த - தருப்பையிற் மேஸ் அழகியதன் பாதத்தை இராமன் தூக்கி வைத்த; வேதிகைச் செய்தி மனங்கொள்வாள் - திருமண நிகழ்ச்சியை மனத்தில் நினைத்தாள்.

(கொ - டு) தலம் - இடம். வேதிகை - கிரியை செய்தற்கு அமைக்கும் இடம். மெய் என்னும் பெயர்ச் சொல்லில் இருந்து மெய்த்த என்னும் பெயரெச்சம் அமைந்தது. விரும்பினனீட்டி-விரும்பினன் + நீட்டிய. கைகளினீக்கு = கைகளின் + நீக்கு. உயர்தல் - நிகழ்தல். ஒம் குண்டம் முதலிய அமைத்துத் திருமணக் கிரியை நிகழ்தவின் அதனை 'வேதிகைச் செய்தி' என்றார். செய்தி-நிகழ்ச்சி ஒண்பதம் - ஒண்மை + பதம்; பண்புத்தொகை. ஒண்மை = ஒளி, அழுகு, தருப்பை சமயக் கிரியைகளுக்கு உபயோகமாகும் புனிதமான ஒருவகைப் புல். தீவலம் வருதல் - தருப்பையிற் கால் வைத்தல், அம்மி மிதித்தல் முதலிய மங்கல நாண் அணிதல்ன் அதற்குத் துணையாக நிகழ்தவின் வேறுஉய்த்தபோது என்றார். சனகன் தன்கைகளால் இராமனின் பாதங்களைத் தூக்கித் தருப்பையில் வைக்க விரும்பியபோது அதனை இராமன் தன் கையால் விலக்கித் தானே தன் பாதத்தைத் தூக்கிவைத்தான் என்க. ஒருவர்க்கு ஒரு வர் வைத்திருந்த மதிப்பைப் புலப்படுத்துகிறது. மனங்கொள்ளல்- ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை.

25. உரங்கொள் தேமலர்ச் சென்னி உரிமைசால் வரங்கொள் பொன்முடி தம்பி வலைந்திலன் திரங்கு செஞ்சடை கட்டிய செய்வினைக் கிரங்கி யேங்குவ தெண்ணி பிரங்குவாள்.

(ப - ரை) உரம்கொள் - வலிமை கொண்ட; தேம் மலர்ச் சென்னி தேன் உள்ள மலர் அணியும் தலையில்; உரிமைசால் வரம் கொள் பொன்முடி - உரிமை பொருந்த வரத்தினால் கொண்ட அழகிய முடியினை; தம்பி வலைந்திலன் - தம்பியாகிய பரதன் அணியாமல்; திரங்கு செஞ்சடை கட்டிய செய்வினைக்கு - திரிவுபெறும் செவ்விய சடையை அமைத்த செயலுக்கு; இரங்கி ஏங்குவது எள்ளி இரங்குவாள் - இரங்கி வருந்தியதை நினைத்து வருந்தினாள்.

(வி - ரை) உரம் - வலிமை. தேம் - தேன். சென்னி - தலை. சால்-பொருந்த. வலைதல் - அணிதல். திரங்குதல் - முறுக்கு ஏற்படல், திரிவு பெறுதல். செய்வினை - செயல். பரதனின் வலிமையை அவனது தலைக்கு உரியதாக்கி 'உரங்கொள் சென்னி' எனவும், மலர்களைத் தலையில் அணிதவின் 'தே மலர்ச் சென்னி' எனவும், அரசு பரதனுக்கு உரிமையாகும்படி கைகேயி தசரதனிடம் கேட்டுப் பெற்றதனால் 'உரிமைசால் வரங்கொள் பொன்முடி' எனவும் அவன் அதனை விரும்பாது முனிவர் போலச் சடைமுடி தரித்து இராமனைத் தேடி வந்த போது அவனது நிலைகண்டு இராமன் வருந்தினான் ஆதலின் செஞ்சடை கட்டிய செய்வினைக் கிரங்கி எனவும் கூறினார். இராமனைப் போற் பரதனும் நாடுவிட்டுக் காடு அடைந்தான் ஆதலினாலும் அரசுக்கு எவரும் இலராதலினாலும் இராமன் ஏங்கினான். சால்-உரிச்சொல். வலைந்திலன் - முற்றெறச்சம். செய்வினை - வினைத் தொகை. ஏங்குவது - தொழிற் பொயர்.

26. பரித்த செல்வ மொழியப் படருநாள்
அருத்தி வேதியற் கான்குல மீந்தவன்
கருத்தி னுசைக் கரையின்மை கண்டிறை
சிரித்த செய்கை நினைத்தருஞ் செய்கையாள்.

(ப - ரை) பரித்த செல்வ ஒழிய படருநாள் - தனக்கு உரிய செல்வம் நீங்கக் காட்டிற்குச் சென்ற நாளில்; அருத்தி வேதியற்கு ஆன்குலம் ஈந்து - தானம் பெறும் விருப்புள்ள அந்தனை ஒரு வனுக்குப் பசுக்களைத் தானமாகக் கொடுத்து; அவன் கருத்தின்

ஆஶைக் கரையின்மை கண்டு. அவனது மனத்தின் ஆஶைக்கு அளவில்லாமையைக் கண்டு; இறை சிரித்த செய்கை நினைத்து - இராமன் சிரித்த செயலை நினைத்து; அழுஞ் செய்கையாள் - துன்புறுகிள்ற செயலை உடையவள் ஆனால்.

(வி - ரை) பரித்த - உரிமையுள்ள பெரிய படருதல் - செல்லுதல், அருத்தி - தானம். ஆன்குலம் - பசுக்கூட்டம். இறை-தலைவன். இராமன் நாடுவிட்டுக் காடு ஏரும்போது முனிவர்களுக்குப் பெரும் பொருள்களைத் தானமாகக் கொடுத்தான். அதனைக் கேள்வியுற்ற திரிசடன் என்னும் அந்தணன் தானம் பெறச்சென்றுன். பொருள்கள் அனைத்தும் கொடுத்து முடிந்ததால் பசுக்களைத் தானமாகக் கொடுக்க இராமன் விரும்பினான். அந்தணன் தன் கைத் தடியை வீசி ஏற்றிந்து அவ் எல்லைக்குட்பட்ட பசுக்களைத் தரும்படிக்கூறினான். அவ்வாறேஅவைகளை இராமன் கொடுத்தான். அப்போது அந்தணனது பேராசையை நினைத்துத் தனக்குள் சிரித்தான். இடருற்ற நிலையிலும் தானம் கொடுத்தலாகிய கடமையை இராமன் செய்தனன். இராமன் கைவிட்டுச் சென்ற அரச செல்வத்தின் சிறப்பை உணர்த்தப் 'பாரித்தசெல்வம்' எனவும், அந்தண வின் பேராசை அளவை உணர்த்த 'ஆஶைக்களவின்மை' எனவும் கூறினார். சிரிப்பு இகழ்ச்சிக் குறிப்பினது. படருநாள் - பெயரெச்சத் தொடர். செய்கையாள் - குறிப்புவினை முற்று.

27. மழுவின் வாளினின் மன்னரை மூவெழு
பொழுதி நூறிப் புலவறு புண்ணினீர்
முழுகி ணன்றவ மொய்ம்பொடு மூரிவில்
தழுவு மேன்மை நினைந்துயிர் சாம்புவாள்.

(ப-ரை) மழுவின் வாளின் - மழுவிலை வாளினாலும்; மன்னரை - அரசர்களை; மூ எழு பொழுதின் நூறி - இருபத்தொரு தலைமுறை காலமாக அழித்து; புலவு உறு புண்ணின் நீர் முழுகினுன்-புலால் மனம் வீசும் உடற் புண்களிலிருந்து வந்த குருதி நீரில் நீராடியவனை பரசுராமனது; தவ மொய்ம்பொடு மூரிவில் தழுவு-தவத்தின் வலிமையொடு வலிமையான வில்லைக் கைப்பற்றிய; மேன்மை நினைந்து - இராமனது பெருமையை நினைத்து; உயிர் சாம்புவாள் - உயிர் வருந்தினாள்.

(வி-ரை) மழு - கோடரி போன்ற ஒரு கருவி. நூறுதல் - அழித்தல், புலவு - துர்மணம். புண்ணினீர் - புண்ணின் + நீர். மொய்ம்பு, மூரி - வலிமை. சாம்புதல் - வருந்துதல். புண்ணினீர்

முழுகல் - குருதி வென்ளமாக ஓடச்செய்தல். சமதக்கினி என்னும் முனிவரைக் கார்த்த வீரியார்ச்சனன் என்பவன் கொன்றன. அம்முனிவரின் மகனை பரசுராமன் தல வலிமையும் போர்விலைமையும் உள்ளவன். அவன் கார்த்த வீரியனைக் கொன்றன. அவனது வமிசத்தை இருதொரு தலைமுறையாக அழித்து வந்தான். அதனால் செருக்குக் கொண்டான். இராமன் சீதையை மணந்து அயோத்திக்குச் செல்லும் போது பரசுராமன் அவவழி யாக வந்தான். இராமன் சனகனது வில்லை வளைத்துச் சீதையை மணந்தமையை அறிந்தான். தன்னேடு போர்புரியும்படி இராமனை அழைத்தான். அனைவரும் அஞ்சினர். சிறிது நேரப் போரினால் இராமன் பரசுராமன் தோற்று ஒடும்படி செய்தான். பரசுராமனின் மிக்க வலிமையைப் புலப் படுத்த ‘மன்னரை மூவெழு பொழுதினூறிப் புண்ணீர் மூழ்கினேன்’ எனவும். இராமனின் மிக்க வலிமையை உணர்த்த ‘தவமொய்ம் பொடுழுவில் தழுவு’ எனவும் சூறினார். மூழ்கினுன் - விணையாலணையும் பெயர்.

28. ஏக வாளியவ் விந்திரன் செம்மல்மேல்
போக ஏவி யதுகன் போடிந்தநாள்
காக முற்றுமொர் கண்ணில வாக்கிய
வேக வென்றியைத் தன்றலை மேற்கொள்வாள்.

(ப-ரை) ஏக வாளி - ஓர் அம்பை; அ இந்திரன் செம்மல் மேல் போக ஏவி - அந்த இந்திரன் குமாரன் சயந்திரன் மேல் போக விடுத்து; அது பொடித்த நாள் அந்த அம்பு அவனது கண்ணை அழித்த நேரத்தில்; காகம் முற்றும் ஓர் கண்ணில் ஆக்கிய - காலங்கள் யாவுக். கும் ஒரு கண்பார்வையை இல்லாமற் செய்த; வேக வென்றியைத் தன் தலைமேல் கொள்வாள் - மிக விரைவாக நிகழ்ந்த வெற்றியை நினைத்து மிகப் போற்றினால்.

(வி-ரை) ஏகம் - ஒன்று. வாளி - அம்பு. செம்மல் - சிறந்தவன். பொடித்தல் - அழித்தல். வேக வென்றி - விரைவில் நிகழ்ந்த வெற்றி. வெற்றி வென்றி என மெலித்தல் விகாரம் ஆயிற்று. கண்ணில வாக்கிய = கண் + இல + ஆக்கிய. தலைமேற் கொள்ளல்-போற்றுதல். இராமன் காடுசென்று சித்திரகூட மலைப் பகுதியில் இருந்த காலத்தில் ஒருநாள் இந்திரன் மகனை சயந்தன் சீதையில் விருப்பமுற்றுக் காகமாகி அவளது உடலுக்கு ஊறு விளைவித்தான். அப்போது இராமன் தன் வல்லமையால் ஒரு புல்லை அம்பாக அக்காகத்தின் மேல் எய்தான். அது அக்காகத்தைத் துரத்திச் சென்றது. அதினின்று தப்புதற்காக அக்காகம் தேவர்கள். முனிவர்களிடம் சென்று தன்னைக் காக்கும்படி அவர்களை வேண்டியது அவர்கள்

மறுத்துவிட்டனர். பின்பு அது இராமனிடம் சென்றது. இராமன் அவனை மன்னித்துக் காப்பாற்றினான். ஆனால் ஒருகன் இல்லாமல் ஆகியது. அதனால் காகங்கள் யாவுக்கும் ஒரு கண் பார்வை இல்லாமல் ஆகியது. இவை அணைத்தும் மிக விரைவில் நிகழ்ந்ததனால் வேக வென்றி எனவும் அதன் பெருமையை உணர்த்தத் தலைமேற் கொண்டாள் எனவும், இந்திரனின் மகனின் சிறப்பு உணர்த்தச் ‘செம்மல்’ எனவும் கூறினார். ஓர் என்பது ஓர் எனக்குறுக்கல் விகாரம் ஆயிற்று. மேல் - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு.

29. வெவ்வி ராதனை மேல்வரும் தீவினை
வவ்வி மாற்றருஞ் சாபமு மாற்றிய
அவ்வி ராமனை யுன்னித்தன் ஞருயிர்
செவ்வி ராதுணர் வோய்ந்துடல் தேம்புவாள்.

(ப-ரை) வெவ் விராதனை - கொடிய விராதன் என்பவனில்: மேல்வரும் தீவினை அகற்றி - முன்னே இருந்த பாவத்தை நீக்கி; மாற்றரும் சாபமும் மாற்றிய - அவனுக்கு இருந்த விலக்க இயலாத சாபத்தையும் நீக்கிய; அ இராமனை உன்ன் - அந்த இராமனிடம் உள்ள கருணை இயல்லை நினைத்து; தன் ஆர் உயிர் - தனது அரிய உயிர்; செவ் இராது உணர்வு ஒய்ந்து - செம்மையாக இல்லாமல் அறிவு தளர்ந்து; உடல் தேம்புவாள் - உடல் வருந்தினான்.

(ஷி-ரை) வெவ் விராதன் = வெம்மை + விராதன். வெம்மை-கொடுமை. மேல் வருதல் - முன்னே அமைந்திருத்தல். மிக்கு வருதல். மேல் என்பதனை ஏழாம் வேற்றுமை உருபு எனவும் கொள்க. சாபம் - தப்பாது தீமை பயக்கும் சொல். அ என்பது இராமனின் கருணை நிலையைச் சுட்டியது. செவ்விராது = செம்மை + இராது. உணர்வு - அறிவு. தேம்புதல் - வாடுதல். விராதன் ஓர் அரக்கன். முறிபிறப்பில் தேவருள் ஒருவனாக இருந்தவன். குபேரனின் சாபத்தினால் அரக்கனாகப் பிறந்தான். இராமன் காட்டில் இருந்த போது ஒரு நாள் விராதன் சிதையைத் தூக்கிச் செல்ல முயன்றான். இராம இலக்குமனர் அவனை எதிர்த்தனர். உடனே அவன் அவர்களைத் தூக்கிச் சென்றான். அவர்கள் அவனைக் கொன்றனர். அவர்கள் அவனைத் தீண்டியதனாலும் அவன் அவர்களை வேண்டியதனாலும் அவனது முன்ணீப் பாவமும் நீங்கி முன்போல் தேவருள் ஒருவனாக ஆனான். அவனது சாபத்தினதும், அவனதும் கொடுமைகளை உணர்த்த மாற்றருஞ் சாபம் ‘வெவ்விராதன்’ என்றான்.

சிதையச் சூழ இருந்த அரக்கியர் துயிலல்.

30. இருந்தனள் திரிசடை யென்னு மின்சொலில்
திருந்தினை ளோழியமற் றிருந்த தீவினை
அருந்திற லரக்கியர் அல்லு நல்லுறப்
பொருந்தலுந் துயின றைக்களி பொருந்தினூர்.

(ப-ரை) திரிசடை என்னும் - திரிசடை என்னும் பெயருள்ள;
இன் சொலில் திருந்தினை - இனிய சொற் களைச் சொல்லும் நல்லி
யல்பினால்; இருந்தனள் - சிதையின் பக்கவில் நித்திரை செய்யாது
இருந்தாள்; ஒழிய மற்று இருந்த - அவள் நீங்கல் ஆக ஆங்கு
இருந்த; தீவினை அரும் திறல் அரக்கியர் - கொடிய செயல்களைச்
செய்யுப் பிக்க வலிமை உள்ள அரக்கப் பெண்கள்; அல்லு நல்லு
றப் பொருந்த - இரவின் நடுப்பாகம் நன்கு வர; துயில் நறைக்
களி பொருந்தினூர் - துயில் ஆகிய இனிய மகிழ்வை உடைய
ராயினார்.

(கொ-டு) அல்லு நல்லற, திரிசடை என்னும் திருந்தினை ஒழிய,
தீவினை அருந்திறல் அரக்கியர், துயில் நறைக்களி பொருந்தினூர்.

(வி-றை) திருந்தினை-திருந்திய இயல்பு உள்ளவள். அருந்திறல்=
அருமை + திறல்=கொடிய வலிமை. அல்-இரவு. நல்லுற=நல் +
உற=நன்கு பொருந்த; நள்ளிரவு வர, துயினறைக்களி=துயில் +
நறை + களி. நறை - தேன்; இனிமை. களி-களிப்பு; மகிழ்ச்சி,
சிதைக்குக் காவலாக இருந்த அரக்கப் பெண்ணின் கொடுந்தன்
மை தோன்ற 'தீவினை அருந்திறல் அரக்கியர்' எனவும், அவர்க
ளுள் சிதையிடம் அன்பு கொண்டிருந்த திரிசடை என்பவளின் நல்
இயல்பு உணர்த்த 'இன்சொலில் திருந்தினை' எனவும், நித்திரை
அவர்களுக்கு இன்பம் செய்தவின் 'துயில் நறைக்களி பொருந்தினூர்,
எனவும் கூறினார். திரிசடை-விபூட்டனின் மகள். ஏனைய அரக்கியர்
இராவணனுக்காகச் சிதையிடம் கொடுஞ்சொற்களைக் கூறித் துன்
புறுத்த, திரிசடை சிதையிடம் அன்பு காட்டி அவளின் துன்பம்
நீக்க ஆறுதல் கூறினாள். சிதைக்காக நித்திரை இல்லாமல் இருந்
தாள். நறைக்களி-கள்ளுண்டலால் வந்த மயக்கம் எனினுமாம்.
கள்ளுண்டல் அவர்க்கு இயல்பான ஒன்று அருந்திறல் - பண்புத்
தொகை. அல் என்னும் சொல் உகரச் சாரியை பெற்று அல்லு
என்றுயிற்று.

சிதை நன்னிமித்தங்களைத் திரிசடைக்குக் கூறுதல்.

31. ஆயிடைத் திரிசடை யென்னு மன்பினாள்
தாயினும் இனியவ டன்னை நோக்கினாள்
தூயைநீ கேட்டியென் றுணவி யாமெனை
மேயதோர் கட்டுரை விளம்பன் மேவினாள்.

(ப-ரை) ஆ இடை-அந்த அசோகவனத்தில்; திரிசடை என்னும் அன்பினால் - திரிசடை என்னும் பெயருடன் சிதையிடம் அன்பு உள்ளவள்; தாயினும் இனியவள் தன்னை நொக்கி னாள்-தாயிலும் மிக்க நல் இயல் பின்ன் ஆகிய அவளைப் பார்த்துத்தாயை நீ கேட்டி - தூயவள் ஆகிய நீ யான் கூறுவதைக் கேட்பாயாக; துணவி ஆம்-நீ என் தோழியாவாய்; எனு - என்று கூறி; மேயது ஓர் கட்டுரை தனக்குத் தோன்றிய-ஒரு கருத்தை; விளம்பல் மேவினாள்-சொல்ல ஆரம்பித்தாள்.

(வி-ரை) ஆயிடை = அ + இடை = அங்கு. படர்க்கைச் சுட்டு நீண்டு வந்துளது. தாயினும் என்பதில் ‘உம்’- உயர்வு சிறப்புப் பொருளில் வந்தது. இனியவடன்னை = இனியவள் + தன்னை. தூயை-முன்னிலை ஒருமைப்பெயர். கேட்டி - முன்னிலை ஒருமை விணைமுற்று எனு-செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டு விணையெய்ச்சம் மேவினாள் என்னும் விணைமுற்றெடு முடிந்தது. விளம்பல் - கூறுதல். கட்டுரை = கட்டு+உரை. ஒழுங்குபெற எழுதுவது அல்லது சொல்வது. துன்புற்ற நிலையில் உதவிய திரிசடையின் நல்லியல்பு உணர் த் தத் ‘தாயினும் இனியவள்’ ‘தூயை’ ‘துணவி’ எனக் கூறினாள்.

32. நலந்துடிக் கின்றதோ நான்செய் தீவிணைச்
சலந்துடித் தின்னமுந் தருவ துண்மையோ
பொலந்துடி மருங்குலாய் புருவங் கண்ணுதல்
வலந்துடிக் கின்றில வருவ தோர்கிலேன்

(ப-ரை) பொலந்துடி மருங்குலாய் - அழகிய உடுக்கை போலும் இடையை உடையவளே! : நலந்துடிக்கின்றதோ-நன்மை தான் துடிக்கின்றதோ நான் செய் தீவிணைச் சலந்துடித்து - நான் முன் செய்த தீய செயல்களின் கொடுமை மிகுந்து; இன்னமும் தருவது உண்மையோ-இன்றும் துன்பந்தருவது உண்மையாகுமோ; புருவம் கண்நுதல் வலந்துடிக்கின்றில்-புருவமும் கண்ணும் நுதலும் வலமாகத் துடித்தில; வருவது ஓர்கிலேன்-வருவதை அறியேன்.

(கொ-டு) பொலந்துடி மருங்குலாய்! புருவம் கண்றுதல் வலந்துடிக்கின்றில்; நலந்துடிக்கின்றதோ நான் செய்தீவினைச் சலஞ்துடித்து இன்னமும் தருவது உண்மையோ, வருவது ஓர்கிலேன்.

(வி-ரை) நலம்-நன்மை. பொலம்-அழகு. துடி-உடுக்கை. மரும் குல்-இடை. கண்ணுறுதல் = கண்+நுதல். புருவம் கண்றுதல் - உம் மைத்தொகை. வலம்-வலது பக்கம். ஓர்தல்-அறிதல். வலந்துடிக்கில என்பதால் இடந்துடித்தன என்பதாம். மகளிருக்கு இடதுபுருவம். கண், நெற்றி, தோள் என்பன துடிக்கில் நன்மை. ஆண்களுக்கு வலது பக்க உறுப்புகள் துடித்தல் நன்மை தரும். இது சோதிடநூற் துணிபு, சலம்-பயன். இடந்துடித்தல் நன்மை என்பதால் ‘நலந்துடிக்கிறதோ’ எனவும், நம்பிக்கையின்மை தோன்ற தீவினைச் சலந்துடிக்கிறதோ’ எனவும் கூறினால். ஒகாரங்கள் ஜயப்பொருளில் வந்தன.

33. முனியொடு மிதிலையின் முதல்வன் வந்தநாள்
துனியறு புருவந் தோனு நாட்டமும்
இனியன துடித்தன வீண்டும் ஆண்டென
நனிதுடிக் கின்றன ஆய்ந்து நல்குவாய்.

(ப-ரை) முதல்வன் - தலைவன் ஆகிய இராமன்; முனியொடு மிதிலையின் வந்தநாள் - விசவாமித்திர முனிவரோடு மிதிலை நகருக்கு வந்த போது; துனியறு புருவந் தோனு நாட்டமும் - குற்றம் அற்ற இடது புருவமும் தோனும் கண்ணும்; இனியன துடித்தன - நன்மையாகத் துடித்தன; ஈண்டும் - இப்பொழுதும்; ஆண்டு என - அன்று நிகழ்ந்தது போல; நனி துடிக்கின்றன - மிகவும் துடிக்கின்றன ஆய்ந்து நல்குவாய் - ஆராய்ந்து பலணைச் சொல்லுக.

(வி-ரை) முனி - முனிவர். துனி - துன்பம். நாட்டம் - கண். இனியன என்பது ஏச்சம் பொருளில் வருதவின் முற்றெச்சம். ஈண்டு - இங்கு. ஆண்டு - ஆங்கு, அங்கு. என - உவமை உருபு. நனி - மிக; உரிச்சொல். நல்குதல் கொடுத்தல். இடப்பக்க உறுப்பாகள் மகளிருக்குத் துடிப்பின் நன்மை வரும் என்பதைச் சிலை நன்கு அறிந்தவள் ஆயினும் அன்றைய துன்பமிகுதியால் ஜயற்ற அதன் பலணைச் சொல்லும்படி திரிசடையைக் கேட்டாள். நற்குறி, துக்கக்குறிகளைக் கொண்டு பலன்களை முன்பே அறியும் நிலை பண்டை நாள் முதல் பாரத நாட்டில் இருந்து வந்துள்ளது.

34. மறந்தனென னிதுவுவோர் மாற்றங் கேட்டியால்
அறந்தரு சிந்தையென் னவி நாயகன்.
பிறந்தபார் முழுவதுந் தம்பி யேபெறத்
துறந்துகான் புகுந்தநாள் வலந்து டித்ததால்.

(ப-ரெ) ஓர் மாற்றம் மறந்தனென - ஒரு செய்தியைச் சொல்ல மறந்துவிட்டேன்; இதுவும் கேட்டி - இதனையும் கேட்பாயாக; அறந்தரு சிந்தை - தருமம் உள்ள உள்ளத்தையுடைய என் ஆவி நாயகன் - என் உயிர் ஆகிய தலைவன் (இராமன்) பிறந்த பார்முழுவதும் தம்பியே பெற - தனக்கு உரிமையான நாடு முழுவதையும் தம்பியாகிய பாதன் பெறுதற்காக; துறந்து - அதனை விட்டு நீங்கி; கான் புகுந்த நாள் - காடு சென்ற நேரத்தில்; வலந் துடித்தது - வலப்பக்கம் துடித்தது.

(வி-ரெ) மாற்றம் - வார்த்தை; சொல் ஆவி - உயிர். பார்த்துமி. கான் - காடு. அறந்தருதல் - அறம் வளர்த்தல். மகளிர்க்கு வலப்பக்கம் துடித்தால் தீமை வரும் என்பதைச் சீதையின் இக்கூற்று உறுதிசெய்கிறது. ஆரூட் முறைப்படி - வலந்துடித்த போது தீமை நிகழ்ந்தது; இப்போது இடப்பக்கம் துடித்தலால் நன்மை வரும் என்னும் நம்பிக்கை சீதைக்கு உண்டாயிற்று. மறந்த னென் - தன்மை ஒருமை விணமுற்று. என் - தன்மை ஒருமை விகுதி கேட்டி = கேள் + த + இ., ஆல் - சாரியைச் சொல். ஏ - தேற்றப் பொருளில் வந்தது. நாயகன் மனவிக்கு உயிர் ஆதவின் 'என் ஆவி நாயகன்' என்றார்கள். உயிரில் வழி உடல் இயங்காதது போல, இராமன் வரானேல் தான் இறந்துவிடுவாள் என்னும் குறிப்பை உணர்த்தினார்கள். 'பார் தம்பி பெறத் துறந்து கான் புகுந்தவன்' ஆதவின் இராமனை 'அறந்தரு சிந்தை - நாயகன்' எனக் கூறினார்கள்.

35. நஞ்சளை யான்வனத் திழைக்க நண்ணிய
வஞ்சளை நாள்வலந் துடித்த வாய்மையால்
எஞ்சல வீண்டுதா மிடந்து டித்தால்
அஞ்சலென் றிரங்குதற் கடுப்பதி யாதென்றார்கள்.

(ப-ரெ) நஞ்ச அனையாள்-நஞ்சை ஒத்த இராவணன்; வனத்து வஞ்சளை இழைக்க நண்ணிய நாள்-காட்டில் தீமையைக் செய்ய வந்த நேரத்தில்; வலந் துடித்த-வலப்பக்க உறுப்புகள் துடித்தன; வாய்

மையால் எஞ்சல்-நிமித்த உண்மையாக அதன் பயன்கள் குறைவு படாதனவாய் நிகழ்ந்தன: ஈண்டு இடம் துடித்ததால்-இப்போது இடப்பக்கம் துடிப்பதால்; அஞ்சல் என்று இரங்குதற்கு-அஞ்சாதே என தெளிதற்கு; அடுப்பது யாது என்றால்-நிகழ்வது எதுவோ என்று கூறினால்.

(வி-ரெ) இழைத்தல்-செய்தல். எஞ்சல்-எஞ்சியிருத்தல். அடுத்தல்-அடைதல். நஞ்சபோல் தீமை விளைத்தவின் இராவணை ‘நஞ்சனையான்’ என்றால். வஞ்சனை-ஏமாற்றுக்கை. இராவணன் மாயையில் வல்லமாரிசனை மான் உருவம் எடுக்கச் செய்து இராமன் இருந்த பர்ணாஸை முன் உலவச் செய்தான். சிறை அம்மாளை விரும்பியதால் அதனை அகப்படுத்தற்காக இராமன் அம்மாளின் பின் சென்றான். அம் மான் மேல் இராமன் அம்பை விடுத்தான். அம்பு பட்டதும் அது இலக்கு மனு என உரத்துச் சுத்தமிட்டு இறந்தது. அச்சுத்தம் கேட்டுப் பர்ணாஸையில் இருந்த இலக்குமணன் இராமளைத் தேடிச் சென்றான். சிறை தனியே இருந்தான். அந்த நேரத்தில் இராவணன் துறவி வேடத்தில் அங்கு சென்றான். உபசரித்தற்குச் சிறை வெளியே வந்தாள். அவன் அவளை எடுத்து விமானத்தின் மூலம் இலங்கையை அடைந்தான். இவையனைத்தும் ஏமாற்றுக்கை முறையாக நிகழ்ந்தன. ஆதவின் அந்நாளை ‘வஞ்சனை நாள்’ என்றால். சோதிட நாளின்படி அன்று வலந்துடித்துத் தீமை நிகழ்ந்தது; இன்று இடம் துடித்தவின் நன்மை நிகழ்வாம் என எண்ணினால். ஆதவின் ‘அஞ்சலென் றிரங்குதற்குடுதிப்பதியாது’ என்றால். துடித்த, எஞ்சல்-அஃறினைப் பண்மை விழைமுற்றுகள்.

திரிசடை கூறுதல்.

36. என்றாலும் திரிசடை யியைந்த சோபனம்
நன்றிது நன்றென நயந்த சிந்தையாள்
உன்றுணைக் கணவளை யுறுத ஒுண்மையால்
அன்றியுங் கேட்டியென் றறைதன் மேயினால்.

(ப-ரெ) என்றாலும் மேலே காட்டியவாறு சிறை கூறுதலும்; திரிசடை - திரிசடை என்பவள்; நயந்த சிந்தையாள் - மகிழ்ந்த மனத்தின ஊய் இது நன்று நன்று - இந்த அறிகுறி நல்லது நல்லது; சோபனம் இயைந்த - நன்மைகள் பொருந்தியுள்ளன; உன்றுணைக் கணவள் உறுதல் உன்மை - உனக்குத் துணையான நாயகன் வருதல் ருதி; எனு - என்று கூறி; அன்றியும் கேட்டி - மேலும் கேட்பாயாக; எ அ அறைதல் மேலினால் - என்று சொல்ல ஆரம்பித்தாள்.

(வி-ரை) இயைதல் - பொருந்துதல். சோபணம் - நன்மை. நயத் தல் - மகிழ்தல். உறுதல் - அடைதல். அறைதல் - சொல்லல். மேயி னள் - பொருந்தினள். என = என + ஆ = என்று. செய்யா என்றும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலத் தெரிந்தே விளையெச்சம். சிகை கூறிய நல் அறிகுறி கேட்டு நல்லமனத்தினளான திரிசடை மகிழ்ந்தாள். ஆதலின் ‘தயந்த சிந்தையாள்’ எனவும், நன்மை வருதலை உறுதி செய்தற்காக ஆடுக்குத் தொடராக ‘நன்று நன்று’ எனவும் கூறினாள். இது என்னும் கூட்டு வலந்துடித்தலைக் குறித்தது. ஆல் - அசைநிலை.

37. உன்னிறம் பசப்புற வுயிரு யிர்ப்புற

இன்னிறத் தேனிசை இனிய நண்பினுன்

மின்னிற மருங்குலாய் செவியின் மெல்லெனப்

பொன்னிறத் தும்பிவந் தாதிப் போயதால்.

(ப-ரை) மின்னிற மருங்குலாய் - மின்போலும் தன்மையதாய இடையை உடையவளே!; உன்னிறம் பசப்புற - உனது உடலில் நிறம் பசுமையை அடைய; உயிர் உயிர்ப்பு உற - உன் உயிர் இயங்கும் நிலையை அடைய; இன்னிறத் தேன் இசை நண்பினுல் - இனிய தேன் போலும் பன் இசைக்கும் நட்பினாடு; பொன் நிறத் தும்பி வந்து - பொன்போலும் நிறத்தையுடைய வண்டு வந்து; செவியில் மெல்லன - செவியில் மெதுவாக; ஊதிப் போயது ஒலித்துச் சென்றது.

(வி-ரை) நிறம் - நிறம். தன்மை. பசப்பு - பசுமை. உயிர்ப்பு - உயிர்த்தல்; தும்பி - வண்டு. உன்னிறம் - உன் + நிறம். ன் முன் வந்த ன் என்னும் பெய்ன் ஆகத் திரிந்தது. துன்பமிகுதியால் சிதையின் உடல் மிக வாடி இருந்தது; உயிர் உயிர்ப்பு இல்லாது இருந்தது. நன் நிமித்தம் காரணமாக விரைவில் துன்பம் நீங்கும்; துன்பம் நீங்க உடலும் உயிரும் முன்போல் ஆகும் என்பாள் உடல் பசப்புற; உயிர் உயிர்ப்புற் எனவும், தும்பி ஒலித்தல் நன்மையைத் தருதலால் அதனை ‘இன்னிறத் தேனி சை’ எனவும், அதன் செயலை ‘இனிப் நண்பினுல்’ எனவும், துன்பத்தினால் வடிய நிலையிலும் நிலை தளராத சிகையின் இபற்கையை இடையென்மேல் வைத்து ‘மின்னிற மருங்குலாய்’ எனவும், நன்னிமித்தத்திற்கு உரியது பொன்னிற வண்டு ஆதலின் ‘பொன்னிறத்தும்பி ஊதிப்போயது’ எனவும். திரிசடை கூறினாள். சிதையின் இடைக்கு மின் உவமை. பொன்னிறத்தும்பி செவியில்ஒலித்தல் நன்னிமித்தங்களுள் ஒன்று. ஆல் - ஈந்றசை நிலை மெல்லின மெய் வர ‘ல், என்னும் மெய் ‘ன்’ ஆகும். தேனிசை - உவமைத் தொகை. ‘உன் நிறம் பசப்புற, உயிர் உயிர்ப்புற பொன்னிறத்தும்பி செவியில் ஊதிப் போயது’ என்க.

38. ஆயது தேர்னின் ஆவி நாயகன்
யைதோர் தூதுவந் தெதிரு மென்னுமால்
தீயது தீயவர்க் கெய்தல் திண்ணமென்
வாயது கேளன மறித்துங் கூறுவாள்.

(ப-ரை) ஆயது தேரின்-பொன் னிறத் தும்பி வந்து ஒலித்ததை
ஆராயின்; ஆவிநாயகன் யைது ஓர் தூது வந்து எதிரும்-யைர்
போலும் கணவனின் பொருந்திய ஒரு தூது வந்து சேரும்; என்னும்-
எனக் கூறலாம்; தீயது தீயவர்க்கு எய்தல் திண்ணம்-தீமை தீமை
செய்பவர்க்கு உண்டாவது உறுதி; என் வாய் அது கேள்-யான் சொல்
அம் உண்மையைக் கேட்பாயாக; என் மறித்தும் கூறுவாள்-என்று
மீண்டும் சொன்னாள்.

(வி-ரை) ஆயது = ஆய+அது. தேர்தல்=ஆராய்தல். ஏயது =
பொருந்தியது. ஓர்-ஒரு; ஒப்பற்ற. வாய்-வாய்மை. மறித்து-மீண்டு.
பொன்னிற வண்டு காதில் ஒலித்தமை நல்ல செய்தி ஒன்று தேடிவரும்
என்பதற்கு அறி குறி எனத் திரிசடை சிதைக்குக் கூறினாள். நம்பிக்கை
ஹட்டுவதற்காகத் 'திண்ணம்' எனவும், தான் கூறுவது பொய்ப்ப
தில்லை என்பாள், 'என் வாயது கேள்' எனவும் கூறினாள். 'திண்ணம்;
என் வாயது கேள்' எனவும், திண்ணமென்; வாயது கேள்' எனவும்
கொள்க. திண்ணமென்-திண்ணமாகும். இராவணன் தீயவன், அவன்
செய்தீமைக்குத் தண்டனை பெறுவான் என்பதும் திரிசடையின் கருத்து.
திரிசடை இதனைத் 'தீயது தீயவர்க்கு எய்தல் திண்ணம்' எனச் சிதைக்
குக் கூறி அவனுக்கு ஆறுதல் அளித்தாள்.

39. துயிலிலை யாதவிற் கனவு தோன்றில
அயில்விழி யொருகன வமைந்து நோக்கினேன்
பயில்வன பழுதில பழுதி நாடென
வெயிலினு மெய்யென வுரைத்தல் மேயினாள்.

(ப-ரை) அயில் விழி-வேல் போலும் கூரிய கண்களை டைய
சிதையே; துயில் இலை-ஆதவின் கனவு கோண்றிலி-நித்திரை இல்லாத
நால் கனவு தோற்றமாகவில்லை, எனினும்; ஒரு கனவு அமைந்து
நோக்கினேன்-ஒரு கனவு பொருந்தக் கண்டேன்; பழுது இநாடு-குற்ற
றம் உள்ள இந்த நாட்டில் சன்; பயில்வன பழுது இல-கானும் கனவு
கள் பயன் தராமற் போவதில்லை; வெயிலினும் மெய் என-குரியனைப்
போல உண்மையாக நிகழ்வதே; என-என்று; உரைத்தல் மேயினாள்-
சொல்லுவாள் ஆயினாள்.

(வி-ரெ) அயில்-வேல். பயில்தல்-தோன்றுதல். உருவ அமைப்பு, தாரம் செல்லுதல், துன்புறுத்தல் ஆகிய பொது இயல்புகளினால் கண்ணுக்கு வேல் உவமை ஆயிற்று. 'துயில் இல' எனத் திரிசடை கூறிய தனுற் சிறையைப் போல நித்திரை இல்லாமல் இருந்தாள் என்க. சிறையின் துயரை நோக்கி இரங்கும் இயல்பினால் திரிசடை நித்திரை இல்லாதவள் ஆயினான். காவல் காக்கும் கடமையிலும் நித்திரை இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். இல-எதிர் மறை உணர்த்தும் அஃறினைப் பன்னமைக் குறிப்பு வினைமுற்று. இல எனப் பன்னமையிற் கூறியதனாற் திரிசடை பல நாள் நித்திரை இல்லாதவளாய் இருந்தாள் என்க. 'தீயது தீயவர்க்கு எய்தல் தின்னைம்' என மேலே கூறிய திரிசடை. 'இராவணன் முதலியோர் செயலால் இந்நாடு குற்றம் உடையது' என்பாள் 'பழுது இ நாடு' என இச் செம்புளிற் கூறினான். சூரியன் தோன்றுதல் உண்மையாதல் போல் தான் கானும் கணவுகளும் உண்மையாவன என்றான். 'வெயிலிலும் மெய்யென்' என்பது எடுத்துக் காட்டு உவமை. இன்-ஓப்புப் பொருளில் வந்த ஐந்தாம் வேற் றமை உருபு. உம்-உயர்வு சிறப்பு.. என=என்னு. என - போல; உவமை உரு இ-அண்மைச் சுட்டு.

40. எண்ணெய்பொன் முடிதொறும் இமுகி ஈறிலாத் தின்னெண்டுங் கழுதை பேய் பூண்ட தேரின்மேல் அண்ணல்வ் விராவண னரத்த வாடையன் நண்ணினன் றென்புலம் நவையில் கற்பினுய.

(ப-ரெ) நவை இல் கற்பினுய்-குற்றமற்ற கற்பினுயடையவளே!; அண்ணல் அவ் இசாவணன்-பெருமை உடைய அந்த இராவணன்; பொன்முடிதொறும் எண்ணெய் இமுகி- பொன்றை செய்த முடிகளி விருந்து எண்ணெய் பூசி: அரத்த ஆடையன்-சிவந்த உடையை உடையவனுய்; கூறு இலா தின் நெடும்- களவு இல்லாத பெருமை மிக்கபெரிய; கழுதை பேய் பூண்ட-கழுதைகளும் பேய்களும் பூட்டிய; தேரின் மேல்-தேரின் கண்; தென் புலம் நண்ணினன்-தெற்குத் திசையை அடைந் தான்,

(வி-ரெ) இமுகுதல்-பூசுதல், ஒழுகுதல். அரத்தடி-சிவப்பு, குருதி. புலம்-இடம். நவை-குற்றம். இல்-இல்லாத.. இராவணனுக்குத் தலைகள் பத்து ஆதவின் 'முடிதொறும்' என்றார்... தலையில் எண்ணெய் பூசி விருத்தல், குருதியுள்ள உடை அணிந்திருத்தல், கழுதையும் பேயும் பூட்டி இருத்தல், தென்திசை நோக்கிச் செல்லல் என்பன தீமைக்கான அறிகுறிகள். தவம் செய்து இறைவனிடம் வரம் பெற்றவன் ஆதவின் 'அண்ணல்' என்றான். அ-படர்க்கைச் சுட்டு. சிறை உயர் கற்பினள் என்

பதைத் திரிசடை அறிந்தவள் ஆதவின் ‘நவையறு கற்பினுய்’ என்றார்கள். மேல்-ஏழாம் வேற்றுமை உருபு, கனவின் பலனைக் கணுநால் விளக்கிக் கூறுகின்றது.

41. மக்களுஞ் சுற்றமும் மற்றுள் ஓரார்களும்
புக்கன ரப்புலம் போந்த தில்லையால்
சிக்கற நோக்கின்னென் தீய வின்னமும்
மிக்கன கேட்கென விளம்பன் மேயினேள்.

(ப-ரை) மக்களும் சுற்றமும் மற்று உள்ளோர்களும்-இராவணது பிள்ளைகளும் உறவினரும் ஏனைய அர்க்கரும்; அப்புலம் புக்கனர்-அத் தெற்குத்திசைக்குச் சென்றனர்; போந்தது இல்லை-திரும்பி வந்திலர்; சிக்கு அற நோக்கினென்-தவறுதல் இல்லாமற பார்த்தேன்; இன்னமும் தீய மிக்கன-மேலும் தீயகுறிகள் அதிகமாக உள்ளன; கேட்கு என விளம்பல் கேயினாள்-கேட்பாயாக என்று தொடர்ந்து சொன்னான்.

(வி-ரை) புலம்-இடம், இசை. மற்று-பிறிது என்னும் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். போந்தது-திரும்ப வருதல். ஆல்-அசை நிலை இடைச்சொல். சிக்கு-மயக்கம். கேட்கென=கேட்கு+என...கேட்கு-கேட்க. விளம்பல்-கூறுதல். விளம்பல், போந்தது-தொழிற்பெயர்கள். சிக்கு-(சிக்குதல்)-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நோக்கினென்-தன்மை ஒருமை வினைமுற்று: அணவரும் தென்திசை சென்று திரும்பிவராமை தீய அறிகுறியாம். மேலும் பல தீய குறிகள் கண்டனள் ஆதவின் ‘தீய இன்னமும்’ மிக்கன கேட்க’ என்றாள். விளம்பல் மேயினாள்-விம்பினாள்.

42. ஆண்டகை இராவணன் வளர்க்கும் மவ்வனல்
ஈண்டின விறந்தவா லினங்கொள் செஞ்சிகைத்
தூண்டரு மணிவிளக் கழலுந் தொன்மஜை
கீண்டதால் வானவே ரெறி டக் டிழ் நாள்

(ப-ரை) ஆண்டகை இராவணன் வளர்க்கும் அவு அனல்-வலிமை உள்ள இராவணன் வளர்க்கின்ற அந்த ஒமத் தீக்கள்; ஈண்டின இறந்த-ஒருமித்து அவிந்தன; இனம் கொள் செப்சிகை தூண்டு அருமணி விளக்கு அழலும் தொன் மஜை-பலவகையாக உள்ள சிவந்தசடரையுடைய தூண்டுதல் இல்லாத அழகிய விளக்குகள் ஏரிகின்ற பழமையான அவனது அரண்மஜையில்துகிழைநாள் வானம் ஏறு ஏறி யக் கீண்டது-வைகறை நேரத்தில் ஆகாயத்தின் இட பாய அழிந்தது

(வி-ரை) ஆண்டகை=ஆண்+தகை. வலிமையுள்ள. அன் ஸ்-நெருப்பு. மேலும் நன்மைகள் கிடைத்தற் காக வீடுகளில் ஒமம் வளர்ப்பது வழக்கம். ஈண்டின்-என்பது எச்சப் பொருள்தருவின் முற்றெஶ்சம். இறந்த-இறந்தன, அவிந்தன: பலவின் பால் வீணமுற்று. இனம்-கூட்டம்; பலவகை. செஞ்சிகை=செம்மை+சிகை; பண்புத் தொகை. சிகை-உச்சி, சுடர். தூண்டரு=தூண்டு+அரு=தூண்டுதல் இல்லாத. தூண்டு-முதனிலைத் தொழிற் பெயர். மணி-அழகு. அழலுதல்-பெரி தாக ஓளிருதல். கிண்டது-பிளாந்தது. வான் ஏறு-வானத்து இடி. எறி தல்-பாய்தல். கீழை நாள்-வைக்கறை வேளை. கிழக்கிற் பொருந்தி வரலாற் கீழை நாள் என்றாள். ஆல்-அசைநிலைச் சொல். இராவணனது வலிமைச் சிறப்புத் தோன்ற ஆண்டகை' எனவும், இராவணனது முன்னேரது பழமை தோன்றத் 'தொன்மஜை' எனவும், தீயவனுயினும் ஒமம் வளர்த்தல் ஆகிய சமயக் கிரியையை நாள்தோறும் தன் அரண் மனையில் செய்விக்கும் இயல்பின்னன்ப்பது புலப்பட 'வளர்க்குமவனல்' எனவும், அவனது அரண்மனையிற் பலவகையான அழகிய விளக்குகள் பெரும் சுடர் விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தன என்பது தோன்ற 'இனங்கொள் செஞ்சிகை மணி விளக்கு அழலும்' எனவும் கூறினான். ஒமத்தீக்கள் ஒருமித்து அவிதல், இடி பாய்ந்து மனை பிளவுறுதல் என்பன தீய அறிகுறிகள். வைக்கறைக் காலத்துக் காண்பன உடனே பல ணைக் காட்டுவன. அனல்-பன்மைப் பொருள்தருதலின் பால்பகா அஃநினைப் பெயர்.

43. பிடிமதம் பிறந்த பிறங்கு பேரியும்

இடியென முழங்குமால் இரட்ட வின்றியே
தடியடை மு கிற்குல மின்றித் தாவில்வான்
வெடிபட வருதிமா ருதிரு மீனெலாம்.

(ப-ரை) பிடிமதம் பிறந்தன-பெண் யானைகள் மத நீரைச் சொரிந்தன; பிறங்கு பேரியும் இரட்டல் இன்றி இடி என முழங்கும் விளங்கு கின்ற முரசுகளும் அடித்தல் இல்லாமல் இடி போல ஒலிக்கும்; தடி உடை முகிற்குலம் இன்றித் தாவில் வான் வெடிபட. அதிரும்-மின் ளலை உடைய மேகங்கள் இல்லாமல் கெடுதல் இல்லாத வானம் பெருஞ் சத்தமாக ஒலிக்குப்; மீன் எலாம் உதிரும் - நட்சத்திரங்கள் அளைத்தும் விழும்.

(வி-ரை) பிடி-பெண் யானை. மதம்-மதநீர். பிறங்குதல்-விளங்கு தல்-பேரி-முரசு. இரட்டல்-இச்சையை உண்டாக்கச் செய்யும் செயல். தடி-மின். தாவில்=தாவு+இல்=கெடுதல் இல்லாத. அதிர் தல்-ஒலித் தல். ஆண் யானை மதம் பொழிதல், அடித்தலினாற் பேரிகை முழங்கு

தல், மின்னலொடு இடியுண்டாதல் - என்பனஇயற்கையாக உள்ளனவை. பெண் யானை மதநீர் சொரிதல், அடித்தலின்றித் தாமாகப் பேரிகை முழங்குதல், மின்னல் இன்றி இடி உண்டாதல், விண்மீன்கள் விழுதல் இயற்கைக்கு மாருனவை. ஆதவின் இவை தீய அறிகுறிகள் ஆயின். என-உவமை உருபு

44. விற்பக லின்றியே யிரவு விண்டற
எற்பக வெரிந்துள தென்னத் தோன்றுமால்
மற்பக மலர்ந்த தோன் மைந்தர் சூடிய
கற்பக மாலையும் புலவு காலுமால்.

(ப-ரை) வில் பகல் இன்றியே- ஒளியுள்ள பகல் இல்லாமலே; இரவு விண்டு அற-இரவில் இருள் நீங்க; எல் பக எரிந்து உளது என்ன-குரியன் பிளக்கும்படி எரிந்ததைப் போல; தோறும் - தோன்றியது; மல் பக மலர்ந்த தோள் மைந்தர் சூடிய-வலிமை மிக விரிந்த தோளை யுடைய வீரர் அணிந்த; கற்பக மாலையும் புலவு காலும் - கற்பக மலர் மாலையும் புலால் நாற்றத்தை உண்டாக்கியது.

(வி-ரை) வில்-ஒளி. விண்டு-பிளாந்து. எல்-குரியன். மல்-வலிமை. புலவு-தூர்நாற்றம். காலுதல்-வீசுதல். பகலும் இரவும் இல்லாமல் போதல், குரியன் தீப்பற்றி எரிதல் இயற்கைக்கு மாருன நிகழ்ச்சிகள். ஆல் இரண்டும் அசைநிலையாக வந்தன. என்ன-உவமை உருபு. பகுதல்-பிரி தல். தோன்மைந்தர் = தோள் + மைந்தர். உம்-இழிவு சிறப்பு உம்மை.

45. திரியுமா மிலங்கையு மதிலுந் திக்கெலாம்
எரியுமாற் கற்பகக் காவு கெங்கனும்
கரியுமான் மங்கல கலசஞ் சிந்தின
விரியுமால் விளக்கினை விழுங்கு மாலிருள்.

(ப-ரை) இலங்கையும் மதிலும் திரியும்-இலங்கை நகரும் மதிலும் சுழலும்; திக்கு எலாம் எரியும்-திசைகள் எல்லாம் தீப்பற்றி எரி கிறது; கற்பகக் காவும் எங்கனும் கரியும் - கற்பகக் சோலையும் எல்லா இடங்களும் எரிந்து கரியாயின; மங்கல கலசம் சிந்தின விரியும்-மங்கலத்திற்கான ஞம்பங்கள் உடைந்து சிதறின; இருள் விளக்கினை விழுங்கும்-இருள் விளக்குகளை முடி மறைத்தன.

(வி-ரை) கா-சோலை. கரிதல்-கரியாதல். கலசம்-கும்பம்... நகரும் மதிலும் சுழலுதல், கற்பகக்கா எரிந்து கரியாதல் என்பன தீய அறி கள். ஏனெனில் இவை இயற்கைக்கு மாறுபாடானவை. ஆல் நான்

கும் அசை நிலைப் பொருள், சிந்தின-முற்றெச்சம். கரியுமான் மங்கல=
கரியும் + ஆல் + மங்கல.

46. தோரண முறிந்தன துணியச் சூழிமால்
வாரண முறியுமால் வலத்த வான் மருப்பு
ஆரண மந்திரத் தறிஞர் நாட்டிய
பூரண குடத்து தீர் நறவு பொங்குமால்

(ப-ரை) தோரணம் முறிந்தன- வாயில் முகப்புகள் பிளந்து வீழ்ந்
தன; சூழி மால் வாரணம் வான் மருப்பு துணிய முறியும்-முகப்படாம்
அணிந்த பெரிய யானை களின் வலிமையுள்ள உயர்வான் கொம்புகள்
துண்டுகளாகப் பிளவுற்றன; ஆரண மந்திரத்து அறிஞர் நாட்டிய-
வேதமந்திரங்களை அறிந்த பெரியோர் வைத்த; பூரணகும்பத்து நீர்
நறவு பொங்கும்-பூரண கும்பங்களின் உள்ள புனித நீர் கள்ளாக
வெளி வரும்.

(வி-ரை) தோரணம்-அரண்மனைக்கு அழகு செய்தற்காக அமைத்த
அலங்கார வளைவுகள் உள்ள வாயில். சூழி-மிகப்படாம். மால்-பெரிய
வாரணம்-யானை. வலம்-வலிமை. வான்-உயர்வு. மருப்பு-தந்தம். ஆர
ணம்-வேதம். நாட்டுதல்-நிலை நிறுத்தல். நறவு-கள். அலங்கார
வாயில்கள் தாமாகப் பிளவுண்டு விழுதல், யானையின் தந்தங்கள்
தாமாக முறிந்து விழுதல், பூரணகும்பத்து நீர்கள்மணம் ஆதல்
என்பன இயற்கைக்கு மாறுபட்டன ஆதலின் தீய அறிகுறிகள் ஆயின.
'ஆல்' அணத்தும் அசைநிலைகள். வலத்த-குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்,
வலம் என்னும் பெயரடியாக வந்தது.

47. விண்டொடாடர் மதியினைப் பிளந்து மீனைழும்
புண்டொடாடர் குருதியிற் பொழியும் போர்மழை
தண்டொடு திகிரிவா டனுவென் றின்னன
மண்டமர் புரியுமா லாழி மாறுற.

(ப-ரை) விண்டொடாடர் மதியினைப் பிளந்து-ஆகாயத்திற் செல்லும்
சந்திரனைப் பிளந்து கெர்ணடு; மீன் எழும் நட்சத்திரங்கள் மேலே
செல்லும்; போர் மழை - குவிந்த மழை மேகங்கள்; புண்டொடாடர்
குருதியிற் பொழியும் - புண்ணில் இருந்து வரும் குருதியைப் போலப்
பெய்யும்; தண்டு ஒடு திகிரி வாள் தனு என்று இன்னன - தண்டு
சக்கரம் வாள் வில் ஆகியவை போன்ற போர்க் கருவிகள்; ஆழி மாறு
உற - சமுத்திரம் மாறுதல் அடையும் படி; மண்டு அமர் புரியும் -
நெருங்குகின்ற போரினைச் செய்யும்.

(வி-ரை) மதி - சந்திரன். மீன் - வின்மீன். துகிரி - சக்கரம். தனு - வில். மண்டுதல் - நெருங்குதல். அமர் - போர். விண்டொடாடர் = விண் + தொடர். வாடனு = வாள் = தனு. மண்டமர் = மண்டு + அமர். மாறுற = மாறு + உற. இல் - ஐந்தாம் வேற்றுமை ஒப்புப் பொருள். இன்னை = இன் + அன்ன = இவை போன்ற. ஆழி - சமுத்திரம். ஓடு - மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. விண்டொடாடர் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. புண்டொடாடர் - ஐந்தாம் வேற்றுமை நீக்கற் பொருள், மண்டமர் - விளைத் தொகை. சந்திரனைப் பின்து மீன் எழுதல்; குருதி மழை பெய்தல், போர்க்கருவிகள் மாறுபட்டுப் போர் புரிதல் என்பன தீமைதரும் அறிகுறிகள். ஆல்-அசைநிலை-

48. மங்கையர் மங்கலத் தாலி மற்றையோர்
அங்கையின் வாங்கின ரெவரு மின்றியே
கொங்கையின் வீழ்ந்தன குறித்த வாற்றினால்
இங்கித நற்புத மின்னுங் கேட்டியால்

(ப-ரை) மங்கையர் மங்கலத் தாலி - பெண்களது மங்கலத்திற்கு உரிய தாலி என்னும் கழுத்தனிகலன்கள்; மற்றையோர் எவரும் அம்கையில் வாங்கினர் இன்றி-பிரீர் எவரும் கையில் எடுத்தல் இல்லாமல்; கொங்கையில் வீழ்ந்தன - அவர்களின் மார்பில் வீழ்ந்தன; இங்கு குறித்த ஆற்றினால் - இங்கு குறிப்பிட்ட முறையினால்; இதன் அற்புதம் இன்னும் கேட்டி - இந்த அறிகுறிகளின் அதிசயமான தீய விளைவுகளை மேலும் கேட்பாயாக.

(வி-ரை) தாலி-பெண்கள் திருமணம் செய்ததன் அடையாளமாகச் சமுத்தில் அணியும் அணிகளன். அதன் சிறப்பு நோக்கி ‘மங்கலத் தாலி’ என்றார். அங்கை = அம் + கை = சமுகியகை; உள்ளங்கை. ஆறு - முறை. ஆல்-அசைநிலை. எதிர்பாராத தீய விளைவுகள் ஆதவின் ‘இதன் அற்புதம்’ என்றார். கழுத்து அணிகளன் தாலக ஆற்று வீழுதல் இயற்கைக்கு மாருனது ஆதவின் அது தீய அறிகுறி ஆயிற்று.

49. மன்னவன் தேவியும் மயன்ம டந்தைதன்
பின்னவி மோதியும் பிறங்கி வீழ்ந்தன
துன்னிருஞ் சுடர்ச்சுடர் சுறுக்கொண் டேறின
இன்னலுண் டெனுமிதற் கேது வீதென.

(ப-ரை) மன்னவன் தேவி மயன் படந்தைதன் - ஏரசனம் இராவனனது பட்டத்து மணவியும் அந்த மயன் என்பவனது மகனும்

ஆகிய மன்டோதரியினது; பின் அவிழ் ஒதியும் பிறங்கி வீழ்ந்தன - பின்னல் அவிழ்ந்து மயிர்கள் காணத்தக்கதாக உதிர்ந்தன. துண் இரும் சுடர்சூட - நெருங்கிய பெரிய விளக்குச் சூடர்கள் பற்ற; சுறுக் கொண்டு ஏறின-விரைந்து கருகிப் போயின; இன்னல் உண்டு எனும் இதற்கு - திமை நிகழப்போகிற என்பதற்கு; ஈது ஏது என்ன - இது காரணம் என்று;

(வி-ரெ) அ - அந்த. அம - அழகிய ' எனினுமாம். ஒதி - கூந்தல். பிறங்குதல் - விளங்குதல். துன்னுதல் - நெருங்குதல். இன்னல் - தூன்பம். ஏது - காரணம். என்னு - எனச் சொல்லி. பின்னல், துன்னல் என்னும் தொழிற் பெயர்கள் விகுதி குன்றி யின், பின் என நின்றன, விகுதி குன்றி வரும் தொழிற்பெயர் முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இது என்னும் அவ்வைச் சூட்டு நீண்டு ஈதுஎனவந்தது. இராவணவின் மனைவியின் கூந்தல் மயிர் உதிர்ந்ததும் எரிந்ததும் தீய அறிஞரியாயின. அதனால் 'இன்னல் உண்டு' என்றார். இச்செய்யுள் முடி வறவில்லை. முடிவுருமல் நிற்கும் செய்யுள் குளகம் எனப்படும்.

50. என்றன வியம்பிவே றிசைப்பக் கேட்டியால்
இன்றிவ னிப்பொழு தியைந்த தொர்கனு
வன்றுணைக் கோளரி யிரண்டு மாறிலாக்
குன்றிடை யுழுவையங் குழுக்கொண் டண்டியே.

(ப-றை) இயம்பி என்றனள்-சொல்லிக் கூறினார்; வேறு இசைப்பக் கேட்டிருப்பதை கேட்டு கொட்டபாயாக; இன்று இவன் இப்பொழுது ஒர் கனு இயைந்தது - இன்று இவ்விடத்தில் இப்போது ஒரு கனு பொருந்தியது.; வன் துணை கோள் அரி இரண்டு - வலிமையுள்ள ஆண் சிங்கங்கள் இரண்டு; மாறு இலாகுன்று இடை - ஒப்பு இல்லாத மலையின் மேல்; உழுவை அம் குழுக்கொண்டு ஈங்டி - புளிகள் ஆகிய அழகிய சூட்டத்தை அழைத்து வந்து;

(வி-ரெ) இயம்புதல் - இசைத்தல் - சொல்லுதல். இவன் - இவ்விடம், ஓர் என்பது ஓர் எனவீ குறுகல் விகாரம் ஆயிற்று அரி-சிங்கம் உழுவை - புரி. ஈண்டுதல் - வந்தடைதல். கோள்-கொள்ளுதல், இப்பாடவிற் குறிப்பிடும் கனு 'இன்றிவணிப்பொழு தியைந்ததொர்கனு' என்பதால் முன்னைய பாடல்களிற் குறிப்பிட்ட கனுக்கள் முன்பு கண்ட கனுக்கள் என்பது தெளிவு, இக் கனுவில் குறிப்பிடும் 'வன் துணைக் கோளரிஇரண்டு' இராம இலக்குமணர்களையும், 'குன்றிடை உழுவையங் குழு' என்பது வானர வீரரையும் குறிப்பதாகலாம். இச்செய்யுளும் முடிவுருது குளகமாய் உள்ளது.

51. வரம்பிலா மதகரி யறையு மவ்வனம்
நிரம்புற வளைந்தன நெருங்கி நேர்ந்தன
குரம்பறு பினம்படக் கொன்ற மாறிலாப்
புரம்புக விருந்தொர் மயிலும் போயதால்.

(ப-ரெ) வரம்பு - இலா மதகரி உறையும் அவ் வனம் - அனவு
இல்லாத மதத்தினையுடைய மதம்பொருந்திய யானைகள் வசிக்கும்
அந்தக் காட்டை; நிரம்பு உற வளைந்தன - நிரம்புதல் பொருந்த
முற்றுகை இட்டன; நெருங்கி நேர்ந்தன-நெருங்கிப் போர்செய்தன;
குரம்பு அறு பினம் படக் கொன்ற-உடல் அற்று பின்மாக விழும்
படிக் கொன்றன; மாறு இலா புரம் புக இருந்த மயிலும் போயது-
ஒப்பு இல்லாத நகரத்துள் போக இருந்த மயிற் பறவை அங்கு
இல்லாமற் போனது.

(வி-ரெ) கரி-யாரை. நிரம்பு - நிரம்புதல். நேர்தல் - எதிர்த்தல்.
குரம்பு-உடல். கொன்ற - கொன்றன. புரம் - நகர். மதகரி - அரக்கர்
களையும், புரம் புக இருந்த மயில் சீதையையும் குறிப்பதாகும்
நெருங்கி நேர்தல் - வந்து போர் புரிதலையும், பினம்பட என்பது
அரக்கவீரர் இறத்தலையும் குறிப்பன. நிரம்பு - முதனிலைத் தொழிற்
பெயர். மயில் உலகையாகு பெயராம் வளிமையும் கருமை நிற
மும் உடைமையால் அரக்கரை 'மதகரி' எனக்கூறுதல் பொருந்தும்.
சிங்கம் எதிர் ப்பின் மதகரி தோற்றெழுதில் திண்ணம்
என்பது உணர்தல் ஏற்றது.

52. ஆயிரந் திருவிளக் கமைய நாட்டிய
சேயெர்ஸி விளக்கமொன் ஹெந்திச் செய்யவள்
நாயகன் றிருமணை நின்று நண்ணுதல்
பேயினன் வீடனை கோயின் மென்சொலாய்,

(ப-ரெ) மென் சொலாய் - மென்மையான சொற்களை உடைய
க்வனே; ஆயிரம் திருவிளக்கு அமைய நாட்டிய - ஆயிரம் அழகிய
விளக்குகளைப் பொருந்த வைத்துள்ள; சேப் ஒளி விளக்கு அது
ஒன்று - சிவந்த ஒளியுள்ள விளக்கு ஒன்றை; செய்யவன் ஏந்தி-சிவந்த
நிறமுள்ள ஒருவள் தாங்கிக்கொண்டு; நாயகன் திருமணை நின்று-
தலைவனை இராவணனது அரண்மனையிலிருந்து; வீடனை கோயில்
மேயினன் - விழுடனைது அரண்மனையை அடைந்தாள்.

(வி-ரெ) சேய் ஒளி-சிவந்த ஒளி. கோயில்-அரண்மனை. செய்யவள்
- இலக்குமி. சீதையின் சிறப்பு உணர்த்த 'மென் சொலாய்' எனவும்

அரச்கர் அனைவர்க்கும் தலைவன் ஆதலின் இராவணனை 'நாயகன்' எனவும், விளக்கு ஒளியின் சிறப்பு உணர்த்த 'ஆயிரம் திரு விளக்க மைய நாட்டிய சேயொளி' எனவும், அதனை ஏந்திச் சென்றவளின் சிறப்புணர்த்தச் 'செய்யவள்' எனவும் கூறினார். நாயகன் திருமணையிலிருந்து ஒளி விபீடனை கோயில் நண்ணியது என்பதால் இனி இராவணன்பூசுக்கும் குன்ற விபீடனை புகழ் உயரும் என்பதை உணர்த்திற்று. இராவணனின் இருப்பிடத்தை மனை எனவும், விபீடனை இருப்பிடத்தைக் கோயில் எனவும் கூறியதும் நோக்கற்பாலது. விபீடனை இராவணனது தம்பி. கற்பின் செல்வியாகிய சீதையைச் சிறையிலிருந்து விடுத்து அறத்து நாயகனை இராமனாட்டு நட்புக் கொள்ள வேண்டுமென இராவணனுக்கு அறம் உணர்த்தியவன். இராமன் இலங்கைக்கு வந்தபோது அவனுக்குத் துணை நின்றவன். இராமன் இராவணனைக் கொன்று இலங்கையின் அரசுரிமையை விபீடனை நூக்கு வழங்கினார். விபீடனை என்னும் சொல்வீடனை என மருவிற்று செய்யவள் = செம்மை + அள்.

53. பொன்மனை புக்கவப் பொருவில் போதினில்
என்னைநீ யுணர்த்தினை முடிந்த தில்லென
அன்னையே யதன்குறை காணென் ரூயிழை
இன்னமுந் துயில்கென விருகை கூப்பினாள்.

(ப-ரை) பொன்மனை புக்க அ பொருவு இல் போ தி னி ஸ்லீபீடனைது அழகிய மனையில் அவ் ஒளி புகுந்த வேலௌயில்; என்னை நீ உணர்த்தினை-என்னை நீ எழுப்பினைய்; முடிந்தது இல்லை-அக்கனு முடிவுறவில்லை; என-என்று திரிசடை சொல்ல; அன்னையே அதன் குறை காண்-அக்கனுவிள் மிகுதியைக் காணக; என்று-என்று சொல்லி; இன் ன மு ம் துயிலிதி-இன்னமும் நித்திரை செய்; ஆயிழை-ஆராய்ந்தெடுத்த சிறந்த அணி கணையுடையவளே; என-என்று மீண்டும் சொல்லி; இருகை கூப்பினாள்-சீதை இருகைகணையும் குவித்துச் திரிசடையை வணங்கினாள்.

(வி-ரை) விபீடனைது அரண்மனைச் சிறப்புத் தோன்ற 'பொன்மனை' எனத் திரிசடை கூறினாள் - மிக்க துயர நிலையின் போது சீதை குத் திரிசடை மிக ஆதரவு காட்டினாள் ஆதலின் சீதை திரிசடையை 'அன்னையே' எனவும், திரிசடையின் குணநலமும் உருவ நலமுந் தோன்ற 'ஆயிழை' எனவும் கூறினாள். அக்கனுவிள் மிகுதியை அறியச் சீதை விரும்பினார் ஆதலின் 'அதன் குறைகான்' 'இன்னமும் துயில்க' என்றார். திரிசடை ஒரு தெய்வம் போலக் சீதைக்குத் துணை செய்தாள் ஆதலின் அவளைச் சீதை இருகை கூப்பி வணங்கினாள். 'ஆய்+இழை

= ஆயிலை. இத் தொகைச் சொல் ஈண்டு அணிகலனை உணர்த்தாது அதனை அணிந்த பெண்ணை உணர்த்தவின் அன் மொழித் தொகை. துயில்களை = துயில்க + என.

சிதை இருப்பதை அனுமன் காணல்

54. இவ்விடை யண்ணலவ் விராம னேவிய
வெவ்விடை யனையபோர் வீரத் தூதனும்
அவ்விடை யெதின னரிதி ஞேக்குவான்.
நோவ்விடை மடந்தைதன் இருக்கை நோக்கினான்,

(ப-ரை) இல் இடை-இந்தச்சமயத்தில்; அண்ணல் அவ் இராமன் ஏவிய - பெருமை உள்ள அந்த இராமன் அனுப்பிய; வெவ் விடை அணையது ஓர் வீரத்தூதன் - விரும்பத்தக்க எருதினைப் போன்ற ஒப்பற்ற வீரமுள்ள அனுமன்; அவ் இடை எய்தினன் - அந்த இடத்தை அடைந்தான்; அரிதின் நோக்குவான்-மிக உற்றுப் பார்த்தவனும்; நொ இடை மடந்தை இருக்கை நோக்கினான் - வருந்தும் இடையினை உடைய சிதை இருக்கும் இடத்தைப் பார்த்தான்.

(வி-ரை) இடை - வேளை; இடம்; இடப்பு. விடை - எருது. வெவ் விடை = வெம்மை+விடை. வெம்மை-விருப்பம், சிதையினதும் திரி சடையினதும் உரையாடல் முடிவுறும் வேளை அனுமன் அந்த இடத் திற்கு அண்மையாகச் சென்றான். இராமனின் பெருமை உணர்ந்த 'அண்ணல் இராமன்' எனவும், சிதையின் சிறப்பு உணர்த்த 'நொ இடை மடந்தை' எனவும், அனுமனின் சிறப்பு உணர்ந்த 'வெவ்விடை அணையதோர் வீரத் தூதன்' எனவும் கூறினார். இது புலவர் கூற்று.

அரக்கியர் தித்திரை நீங்கி எழுதல்.

55. அவ்வயி னரக்கிய ரறிவுற் றம்மவோர்
செவ்வையி றுயினமைச் செகுத்த தீதெனு
எவ்வயின் மருங்கினு மெழுந்து வீங்கினார்
வெவ்வயின் மழுவெழுச் சூல வெங்கையார்.

(ப-ரை) அவ்வயின் - அந்த இடத்தில்; அரக்கியர் அறிவுற் று - அரக்கியர் வீழிப்புற்று; அம்மாது ஓர் செவ்வை இல் துயில் நமைச் செகுத்தது - என்னே இப்போது ஒரு செம்மை இல்லாத நித்திரை எங்களைக் கெடுத்தது; எனு-என்று சொல்லி; வெவ் அயில் மழு எழு கூலம்வெங் கையார்-கொடிய வேல் மழு தன்டு கூலம் ஆகியவைகளை வைத்திருக்கும் கொடுரோமான கைகளை உடையவர்களாய்; எவ் வயின்

மருங்கிலும் எழுந்து வீங்கினார் - எல்லா பக்கங்களிலும் எழுந்து நெருங்கினர்.

(வி-ரை) வயின்-இடம். அம்ம - கழிவிரக்கப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல், செவ்வை-செம்மை. செகுத்தல்-வருத்துதல். மருங்கு-பக்கம். வீங்குதல்-திரஞ்சுதல். வெவ்-கொடிய. அயில்-வேல். வெங்கை = வெம்மை+கை. செகுத்ததீதீதை=செகுத்தது+ஈது+எனு. இது என்னும் கூட்டுப் பெயரை ஈது என நீண்டது. அரக்கியரின் நள்ளிரவு நித்திரை முழுவதாக முடிவுருமையால் 'செவ்வையிறுயில்' எனவும், நித்திரை தடைப்பட்டது அவர்களுக்குச் சோர்வை அளித்ததாக வின் 'செகுத்ததீது ஈது' எனவும், அதனால் கழிவிரக்கம் உற்றனரா தனின் 'அம்ம ஓர்' எனவும் கூறினர். அவர்களது பயங்கரத் தோற் றமும் செயலும் உணர்த்த வெவ்வையில் குலவெங்கையார்' 'எவ்வையின் மருங்கிலும் எழுந்து வீங்கினார்' எனவும் கூறினார். இவர்கள் பகலும் இரவும் இராவணன் கட்டளைப்படி சிதைக்குக் காவல் இருந்தனர். சிதையை அச்சுறுத்தி இராவணன், கட்டளைக்குப் பணியச் செய்வதற்காகக் கொலைக் கருவிகளைக்கைகளில் வைத்திருந்தனர்.

அரக்கியர் இயல்பு

56. வயிற்றிடை வாயினர் வளைந்த நெற்றியில்
குற்றிய விழியினர் கொடிய நோக்கினர்
எயிற்றினுக் கிடையிடை யானை யாளிபேய்
துயிகொள்வெம் பிலனென்னத் தொட்ட வாயினர்.

(ப-ரை) வயிற்றிடை வாயினர் - வயிற்றில் வாயையுடையவர்; வளைந்த நெற்றியில் குயிற்றிய விழியினர் - வளைந்த நெற்றியில் அமைந்த கன்களையுடையவர்; கொடிய நோக்கினர் - கெட்ரேமான பார்வையையுடையவர்; எயிற்றினுக்கு இடைஇடை - பற்களினுக்கு இடையிலே; யானை யாளி பேய் துயில் கொள் - யானை, சிங்கம், பேய் ஆகியன் நித்திரை செய்யும்; வெம்பிலன் எனத் தொட்ட வாயினர் - கொடிய குகை போல அமைக்கப்பட்ட வாயினையுடையர்.

(வி-ரை) குயிற்றுதல்-பதித்தல். நோக்கு-பார்வை. எயிறு - பல். பிலம் - குகை. தொடுதல் - ஆக்குதல். பிலன் என்பது மொழி இறுதிப் போவி. பேருண்டிப்பிரியர் என்பதை உணர்த்த வயிற்றிடை வாயினர்' எனவும், பெருவிழியிரை என்பதை உணர்த்த நெற்றியில் விழியினர்' எனவும், பார்வையின் கொடுமை உணர்த்தக் 'கொடிய நோக்கினர்' எனவும், பற்களின் இடையே பெரும் இடைவெளி உள்ளனர் என்பது உணர்த்த 'எயிற்றினுக் கிடை யானை யாளி பேய்

துயில் கொள்' எனவும், குசை போன்ற பெருவாயினர் என்பது உணர்த்த வெம்பிலனெனத் தொட்ட வாயினர்' எனவும் கூறினர். அரக்கியரிட அஞ்சத்தக்க தோற்றுத்தைப் புலவர் இவ்வாறு கூறினர்.

57. ஒருபது கையினர் ஒற்றைச் சென்னியர்
இருபது தலையினர் இரண்டு கையினர்
வெருவருந் தோற்றுத்தர் விகட வேடத்தர்
பருவரை யெனமுலை பலவு நாற்றினர்.

(ப-ரை) ஒருபது கையினர் - பத்துக்கைகளையடையவர்; ஒற்றைச் சென்னியர் - ஒரு தலையடையவர்; இருபது தலையினர் - இருபது தலையினர் - இருபது தலைகளை உடையவர்கள்; இரண்டு கையினர் - இரண்டு கைகளை உடையவர்கள்; வெருவருந் தோற்றுத்தர் - அஞ்சத் தக்க உருவத்தை உடையவர்கள்; விகட வேடத்தர் - நகைச்சவை தரும் உடைகளை அணிந்தவர்; பருவரை என முலை பலவு நாற்றினர் - பெரிய மலை போல முலைகள் பல தொங்கப் பெற்றவர்.

(வி-ரை) சென்னி - தலை. வெருவரல்-பயப்படுதல். என-போல. வரை - மலை, நாற்றுதல் - தொங்குதல். இயற்கை நியதிக்கு மாறுபட்ட உருவ அமைப்பினர் என்பார் 'ஒருபதுகையினர்'; ஒரு தலையினர்; இருபது தலையினர், இரண்டு கையினர் எனவும், பயங்கரத் தோற்றுத்தினர் என்பதை உணர்த்தப் 'வெருவருந் தேற்றுத்தினர்' எனவும் திருத்தமற்ற உடை அணிகள் உள்ளவர் ஆதலின் 'விகடவேடத்தர்' எனவும் புலவர் கூறினர். கையினர், சென்னியர், தலையினர், கையினர், வேடத்தர் என்பன குறிப்பு விணைமுற்றுகள்.

58. சூலம்வாள் சக்கரந் தோட்டி தோமரம்
காலவேல் கப்பணம் கற்ற கையினர்
ஆலமே யுருவுகொண் டனைய மேனியர்
பாலமே தரித்தவர் வெருவும் பான்மையர்.

(ப-ரை) சூலம் வாள் சக்கரம் தோட்டி தோமரம் காலவேல் கப்பணம் கற்ற கையினர் - முத்தலைச் சூலம், வாள், அங்குலம், உலக்கை, கொல்லும் வேல், கப்பணம், ஆகியவைகளைப் பயின்ற கைகளையடையவர்; ஆலமே உருவு கொண்டு அணைய மேனியர் - ஆலகால விடம் உருவத்தைப் பெற்றது போன்ற கரிய உடலினர்; பாலமே தரித்தவர் - மழுவைக் கையிற் தாங்கியவர்; வெருவும் பான்மையர் - பிறர் பயப்படும் குண இயல்புகளை உடையவர்.

(வி-ரை) தோட்டி - சக்கரம், தோமரம் - உலசீகை. கப்பணம் - இரும்புமுட் கருவி. காலவேல் - காலனைப் போன்ற வேல். ஆலம் - ஆலகால நஞ்சு. பாலம் மழு. பான்மை - குணம். குலம், வாள் முதலியவைகளைப் பயின்றவர் என்பதாற் ‘கொலைத் தொழிலுடையர்; கொல்லுதற்கு அஞ்சாதவர்’ என்பதும், ‘நஞ்சு உருவெடுத்து போன்ற கரிய உடலினர்’ என்பதால் உடலின் பயங்கர இயல்பும். வெருவும் பான்மையர்’ என்பதால் அஞ்சத்தக்க குண இயல்பும் உணர்த்தினர்.

59. கரிபரி வேங்கைமாக் கரடி யாளிபேய்

அரிந்தி நாயென் அனிமு கத்தினர்
வெரிநுறு முகத்தினர் விழிகண் மூன்றினர்
புரிதரு கொடுமையர் புகையும் வாயினர்.

(ப-ரை) கரி பரி வேங்கை மாக்கரடி யாளி பேய் அரி நரி நாய் என - யானை, குதிரை, புலி, பெரிய கரடி, யாளி, பேய், சிங்கம், நரி, நாய் ஆகியவைகளைப் போல; அனி முகத்தினர் - அமைந்த முகத்தை யுடையவர்; வெரிந் உறு முகத்தினர் - முதுகுப்புறத்தில் முகத்தை யுடையவர்; விழிகள் மூன்றினர் - மூன்று கண்களையுடையவர்; புரிதரு கொடுமையர். கொடுமைகளைச் செய்பவர்; புகையும் வாயினர் - புகைகக்கும் வாயினை உடையவர்.

(வி-ரை) கரி - யானை. பரி - குதிரை. மா - பெரிய அரி - சிங்கம். வெரிந் - முதுகு. புகைதல் - புகை கக்குதல்; சினத்தல். அழகம் நற்றும் பயத்தைத் தருவதுமான முகத்தினர் என்பதை உணர்த்தற்கா ‘கரி..... சாயென் அனி முகத்தினர்’ எனவும் இரக்கமற்றவர் என்பார் ‘வெரினுறு முகத்தினர்’ எனவும், மோப்பு உணர்வு உள்ளவர் ஆதவின் ‘விழிகண் மூன்றினர்’ எனவும், கொடுமைகள் செய்யும் இயல்பினர் ஆதவின் ‘புரிதரு கொடுமையர்’ எனவும், இரக்கமற்ற கொடுஞ் சொற்களையேபேசவார் ஆதவின் ‘புகையும் வாயினர்’ எனவும் கூறினர்.

அரக்கியர் சீறையைச் சூழ்ந்து இருந்தல்.

60. எண்ணினுக் களவிட லரிய வீட்டினர்

கண்ணினுக் களவிட லரிய காட்சியினர்

பெண்ணெனப் பெயர்கொடு திரியுங் கூற்றி னார்

துண்ணெனத் துயிலுணர்ந் தெழுந்து சுற்றினார்

(ப-ரை) எண்ணினுக்கு அளவிட அரிய ஈட்டினர்-மனதால் அளவிட இயலாத அதிக வலிமையுடையவர்; கண்ணினுக்கு அளவிடல் அரிய காட்சியர்-கண்ணினுல் அளவிட இயலாத மிக்க தோற்றுத்தை யுடையவர்; பெண்ணெனப் பெயர்கொடு திரியும் கூற்றினார்.

பெண் என்னும் கொண்டு உலாவும் இயமன் போன்றவர்; துண் எனத் துயில் உணர்ந்து எழுந்து சுற்றினார்-திடீரென நித்திரை நீங்கி எழுந்து சிதையைச் சூழ்ந்து இருந்தனர்.

(வி-ரை) எண்-எண்ணல். ஈடு-விளைம். கூற்று-இடம். துண் ஜெண்- விரைவுக்-குறிப்பு உணர்த்தும் இடைச் சொல். அரக்கியரின் வலிமை மிகுதியை உணர்த்த எண்ணினுக்கு அரிய ஈட்டினர் எனவும், பெரும் தோற்றுத்தின் மிக்க நிலை உணர்த்துற்காக ‘கண் ணினுக்கு அரிய காட்சியர்’ எனவும், அவர்களின் பயங்கரத் தோற்றுத்தன்மையை உணர்த்தற்காகப் ‘பெண்ஜெணத்திரியும் கூற்று’ என அம் புலவர் கூறினர். ‘கூற்றினார்’ என்பது உருவகம். அரிய-குறிப்பு விளைப் பெயரெச்சம். எண்ணினால், கண்ணினால் எனக்கொள்க.

61. ஆயிடை யுரையழிந் தழகன் தேவியும்
தீயனை யவர்முக நோக்கித் தேம்பினேள்
நாயகன் ரூதனும் விரைவி னண்ணினான்
ஓய்வில் நுயர்மரப் பனையி னிம்பரான்

(ப-ரை) ஆயிடை-அந்த வேளையில்; அழகன் தேவியும் உரை அழிந்து-அழகுள்ளவனுய இராமனின் மனைவியான சீதை பேசுதல் இன்றி; தீயனையவர் முகம் நோக்கித் தேம்பினேள்-நெருப்பை ஒத்த கொடிய அரக்கியரின் முகங்களைப் பார்த்துத் துன்பற்றாள்; நாயகன் தூதனும் விரைவில் நண்ணினான்-இராமனது தூதுவனுய அனுமனும் விரைவில் அங்கு சென்று; ஓய்வு இல்லை இம்பர் உயர்மரப் பனையின் இம்பர் ஆன்-சோரவு இல்லாதவனுய அணித்ததாக உயர்ந்த மரத்தின் கிளையின் மேல் இருந்தான்.

(வி-ரை) தேம்புதல்-வருந்துதல். அழகன், நாயகன்-இராமன். இம்பர்-இப்பக்கம்; அன்மையில் உள்ள இடம். பனை-கிளை., நண்ணினான் என்பது முற்றெச்சம். அழகன், நாயகன் என்பன பண்பால் வருபெயர்கள். தூதன்-தோழிலால் வருபெயர். அரக்கியர் குழவிருத்தல் தோற்றும் ஆகியவைகளினால் உண்டாய அச்சத்தினால் சீதை பேசுதல் இன்றி இருந்தாள். அங்கு நிகழ்வதை அவதானிப்பதற்காக வும் தன்னை அங்குள்ளார் காணுமல் இருத்தற்காகவும் அன்மையாக நின்ற உயர்மரத்தின் கிளையில் மறைந்து அனுமான் இருந்தான்.

62. அரகிய ரயின்முத லேந்தும் அங்கையர்
நெருக்கிய குழுவினர் துயிலும் நீங்கினர்
இருக்குநர் பலரிதற் கேது வென்னெனப்
பொருக்கென வவரிடை பொருந்த நோக்கினேன்.

(ப-ரை) அரக்கியர் அயில் முதல் ஏந்தும் அங்கையர்-அரக்கியர் வேல் முதலியவைசளைத் தாங்கிய சையுடையவர்; துயிலும் குழுவினர்-நெருக்கமாக்க கூடியிருப்பவர்; துயிலும் நீங்கினர்-நித்திரவிட்டு விழித்திருந்தனர்; இருக்குநர் பலர்-இருக்கின்றவர் பலர்; இதற்கு என் என-இவ்வாறு இருப்பற்குக் காரணம் என்ன என நினைத்து; பொருக்கு என அவர் இடை பொருந்த நோக்கினேன்-சடுதியாக அவர்களிடத்தில் உற்று அனுமான் பார்த்தான்.

(வி-ரை) அங்கையர்=அம்+சையர். அம்-அழகிய. இருக்குநர்=இரு+கு+ந்-அர். ந-பெயர் இடைநிலை. அரக்கியர் சையில் வேல் முதலியவைகளை வைத்துக் கொண்டு நெருக்கிக் கூட்டமாக இருந்த அனுமான் கண்டு இவ்வாறு இவர்கள் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என உற்றுப் பார்த்தான்.

63, விரிமழைக் குலங்கிழித் தொளிரு மின்னென
கரு நிறத் தரக்கியர் குழுவிற் கண்டனை
குருநிறத் தொருதனிக் கொண்ட லாமெனைக்
கருநிறத் தழகனுக் கமைந்த காந்தையை.

(ப-ரை) குரு நிறத்து ஒரு தனிக் கொண்டல் ஆம் என-சிறந்த உடலின் நிறத்தினால் ஓப்பற்ற கரியமுகில் என்று சொல்லுப்படி வாக; கரு நிறத்து அழகனுக்கு அமைந்த காந்தையை-கரிய நிறத் திணையுடைய அழகிய இராமனுக்குத் துணையாகப் பொருந்திய சிதையை; விரிமழைக் குலம் கிழித்து ஒளிரும் மின் எண்-பரந்த மழை முடில்களை ஊடறுத்து ஒளி செய்கின்ற மின்னல் போல; கருநிறத்து அரக்கியர் குழுவில் கண்டனர்-கரிய நிறத்தையுடைய அரக்கியர் கூட்டத்தில் அனுமான் கண்டான்.

(-ரை) குரு-உயர்ந்த நிலை கொண்டல்-மழை முகில் காந்தை-மனைவி. மழைமுகில் போலும் நிறத்தையுடைய இராமனுக்கு மனைவியாகிய சிதை கரிய நிறத்தினரான அரக்கியர் நடுவில் மின்னல் போல் அழகு பொருந்த விளங்க அனுமான் கண்டான். அரக்கியர்க்குக் கருமுகில்களும் அவைகளினாடு ஒளி செய்யும் மின்னல் சிதைக்கும் உவமைகள். என-உவமை உருபு. அனுமான் காந்தையை ஒளிரு மின்னென அரக்கியர் குழுவிற் கண்டனன்.

அரக்கியர் நடுவன் இருந்த பெண் சிதை எனத் துணிதல்.

64. தொடக்கரு மரக்கியர் காவல் சுற்றுளாள்
மடக்கொடி சிதையா மாதரே கொலாம்
கடற்றுணை நெடியதன் கண்ணி ஸீர்ப்பெருந்
தடத்திடை யிருந்ததோ ரன்னத்தன்மையாள்.

(ப-ரை) தொடக்கு அரும் அரக்கியர் காவல் சுற்று உளாள்-
தொடுதற்கு இயலாத பயங்கரமுள்ள அரக்கியர் காவலினால் குழப்
பெற்று உள்ள பெண்; இளம் கொடிபோன்ற சிதையாகிய பெண்ணே
போலும்; கண்களின் கடல் துணை நெடிய தன் நீர்ப்பெருந் தடத்
திடை-கண்களிலிருந்து சொரிந்து கடல் அளவு நீண்ட நீர் நிறைந்த
பெரும் குளத்தில்; இருந்தது ஓர் அன்னத் தன்மையாள்-இருந்த ஒப்
பற்ற அன்னப்பறவை போன்ற தன்மை உள்ளவள்.

(வி-ரை) மடம் - இளமை. மடக்கொடி சிதைக்கு உவமை.
கொல்-அசைநிலையாகவந்த இடைச்சொல். கடற்றுணை=கடல் + துணை.
துணை-அளவு. சிதைக்குப் பொய்கையில் இருக்கும் அன்னம் உவமை.
தொடக்கு=தொடல் + கு. தொடல், காவல்-தொழிற் பெயர்கள்.
சிதையின் கண்களிலிருந்து சொரிந்த நீர் கடல்வரை நீண்டு பெரும்
வாவியாகச் சிதையைச் சூழ்ந்து அமையச் சிதை அவ்வாவியில்
உள்ள அன்னம் போன்றிருந்தாள். இராமன் சிதையைப் பற்றிக்
கூறியவைகளைக் கொண்டு அங்கு அரக்கியர் நடுவில் இருந்த பெண்
சிதையே என்பதை அனுமான் ஊகித்து அறிந்தான்.

சிதையைக் கண்டதனால் அனுமான் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைதல்.

65. வீடின தன்றறன் யானும் வீகலேன்
தேடினன் கண்டனென் தேவி யேயெனை
ஆடினன் பாடினன் ஆண்டு மீண்டும் பாய்ந்து
ஓடினன் உலாவினன் உவகைத் தேனுண்டான்.

(ப-ரை) அறம் வீடினது அன்று-அறம் அழிந் து விட வில்லை;
யானும் வீகலேன்-யானும் அழிந்திடேன்; தேடினன் கண்டனென்-
தேடிக் கண்டேன்; ஆடினன் பாடினன்-ஆடிப் பாடினேன்; ஆண்டும்
சங்கும் பாய்ந்தும் ஓடினன் உலாவினன்-அங்கும் இங்கும் பாய்ந்து
ஓடி உலாவினன்; உவகைத் தேன் உண்டான்-மகிழ்ச்சி ஆகிய தேஜைப்
பருகினன்.

(வி-ரை) வீடுதல்-அழிதல், சிதையைக் கண்ட மகிழ்வினால் ஆடினன்;
பாடினேன், பாய்ந்து உலாவினன்; அறமல்லா முறையில் இரா

வன ன் எடுத்து வந்து சிறையிடப் பெற்ற சீதையைக் கண்டதலுல் ‘அறம் வீடினது அன்று’ எனவும், இராம கதை உலகில் நிலை நிற்கும் வரை அனுமனின் பெயரும் நிலைக்கும் ஆதலின் ‘யானும் வீகலேன்’ எனவும் அனுமான் கூறினான். அவன்டைந்த உவங்கயைப் புலவர் தெனுக உருவகித்தார்.

சீதையின் பெருமைகளை அனுமான் தனக்குள் கூறுதல்.

66. எள்ளாரு முருவினல் லிலக்க ணங்களும்
வள்ளாறன் னுரையொடு மாறு கொண்டில
கள்ளவா ஸரக்கனக் கமலக் கண்ணார்
உள்ளுறை யுயிரினை ஒளித்து வைத்தவா.

(ப-ரை) எள் அரும் உருவின் நல் இலக்கணங்கள் - இகழ்தல் இல்லாத அகிழிய உருவத்து நல்ல இலக்கணங்கள்; வள்ளல் கூறிய உரையொடு மாறு கொண்டில்-இராமன் கூறிய விளக்கத்தோடு ஒத்து உள்ளன; கள்ள வாள் அரக்கன்-வஞ்சகத் தன்மையுள்ள வாள்போற் கொடிய இராவணன்; அங் கமலக் கண்ணர் உள் உறை உயிரினை ஒளித்து வைத்தவா-தாமரை மலர் போலும் அழகிய சிவந்த கண் உள்ள அந்த இராமனின் உள்ளத்தில் இருக்கும் உயிராகிய சீதையை மறைத்து வைத்திருக்கிறுனே.

(வி-ரை) எள்ளல்-இகழ்தல். வள்ளல்-கருணை வள்ளல்; இராமன். கமலம் - தாமரை. இராவணனது கொடிய தன்மையால் கொல்லும் தன்மைதான் வாளினை அவனுக்கு உவமையாகக் கூறினான். சீதையை இராமனது உயிராக உருவகித்தார், எள், உரை என்பன முதனிலைத் தொழிற் பெயர்கள். வைத்தவா என்பது இரக்கக் குறிப்பினைப் புலப்படுத்துகிறது. இராமன் சீதையைப் பற்றிக் கூறியவை அரக்கியர் நடுவில் இருந்த பெண்ணுக்குப் பொருந்தியனவாக இருப்பதை அனுமன் வெளிப்படுத்தினான்.

67. மூவகை யுலகையு முறையி னீக்கிய
பாவிதன் னுயிர்கொள்வா னிமைத்த பண்பிதால்
ஆவதே யையமி ஸரவி னீங்கிய
தேவனே அவனிவள் கமலச் செல்வியே.

(ப-ரை) இது-சீதையை இராவணன் எடுத்து வந்து வைத்துள்ள இச் செயல்; மூவகை உலகையும் நீக்கிய-ழுன்று உலகங்களையும் அறமுறையில் விலகச் செய்த; பாவி தன் உயிரை மறித்தற்குச் செய்த; பண்பு ஆவதே-தன்மையே ஆகும்; அவன் அரவின் நீங்கிய தேவனே-அந்த இராமன் ஆதிசேடங்கிய பாம்பு இருக்கையை விட்டு வந்த

திருமாலேயாம்; இவள் கமலச் செல்வியே- இவள் செந்தாமரை மலரில் உள்ள இலக்குமியேயாவர்; ஐயம் இல்-இவைகளில் சந்தேகம் இல்லை:

(வி-ரை) முவகை உலகு-சுவர்க்கம், பூமி, பாதாளம் (மேல், நடுக்கீழ்). இழைத்தல்-செய்தல். பாவம் செய்தவனைப் பாவி என்றான். இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து வந்தமை அவனது உயிர் நீங்குவது ஆதவின் ‘பாவிதன் உயிர் கொள்வான் இழைத்த பண்பிது’ எனவும், பாற்கடல் இராமன் சீதை ஆகிய இருவரிடத்தும் கண்ட தெய்வப் பண்புகளினால் ‘அவன் அரலை நீக்கிய தேவனே’ எனவும், ‘இவள் கமலக் செல்வியே’ எனவும் அனுமன் கூறினான். கொள்வான் - எதிர் கால விழைமுற்று. ஏ இன்டும் தேற்றப் பொருளான்.

68. மாசுண்ட மணியனாள் வயங்கு வெங்கதிர்த்
தேசுண்ட திங்களு மென்னத் தேய்ந்துளாள்
காசுண்ட சூந்தலாள் கற்புங் காதலும்
ஏசுண்ட தில்லையா ஸறத்துக் கீறுண்டோ.

(ப-ரை) மாசு உண்டமணி அனுள் - அழுக்கு முடிய மணியைப் போன்றவள் ஆகிய சீதை; வயங்கு வெம் கதிர்த் தேசு உண்ட திங்கள் என்ன - விளங்கும் வெம்மையான சூரிய கதிர்களின் ஒளி யினால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரனையும் போல; தேய்ந்து உளாள் - ஒளி மங்கி இருக்கின்றாள்; காசு உண்ட சூந்தலாள் - அழுக்கு முடிய சூந்தலீயுடைய சீதையின்; கற்பும் காதலும் ஏசு உண்டது இல்லை - கற்புப் பழித்தலை உடையது ஆகவில்லை; அறத்திற்கு ஈறு உண்டோ - தருமத்திற்கு அழிவு இல்லை.

(வி-ரை) மாசு, காசு - அழுக்கு. தேசு - ஒளி. ஏசு - ஏசுதல், பழித்தல். ஆல் - அசைநிலையாக வந்தது. உண்டோ என்னும் வினா இல்லை என எதிர்மறை விடையைத் தந்தது. சீதை பல நாள் நீராடல் முதலிய இல்லாதவள் ஆதவின் அவளது உடல், சூந்தல் என்பன அழுக்கு முடியன ஆயின. ஆயின் அவளது கற்பும் அஞ்பும் பழித்தலுக்கு உரியனவாகாமல் இருந்தன. அறம்என்றும் அழியாது என அனுமன் உறுதி கொண்டான். உடல் அழுகு மறைக்கப்பட்டிருந்த சீதைக்கு மாசுண்டமணி, காசுண்ட திங்கள் ஆகியன உவமைகள் ஆயின. அன்னள் என்பது அனுள் எனக் குறுகல் விகாரம்.

69. புனைகழு லிராவகன் பொற்பு யத்தையோ
வனிதையர் திலகத்தின் மனத்தின் மாண்பையோ
வனைகழு வரசரின் வண்மை மிக்கிடும்
சனகர்தம் குலத்தையோ யாதைச் சர்றற்றுகேன்.

(ப-ரை) புனை கழல் இராகவன் பொற்புயத்தையோ - அணியும்
கழலையுடையவனான இராமனுது அழிய தோளையோ; வனிதையர்
திலகத்தின் மனத்தின் மாண்பையோ - பெண்களுள் உயர்ந்தவளான
சிதையின் உள்ளத்தின் சிறப்பையோ; வனைகழல் அரசரின் வண்மை
மிக்கிடும் - கட்டப்படும் வீரக் கழலையுடைய அரசருள் வள்ளன்மையிற்
சிறந்த சனக அரசரின்; குலத்தையோ - குலத்தினையோ; யாதையோ
சாற்றுகேன் - எதனை யான் சிறப்பித்துச் சொல்லுவேன்.

(வி-ளர்) இராகவன் - இராமன்; இரகு என்னும் புகழ்பெற்ற
அரசனின் குலத்திற் பிறந்தவன் ஆதலின் இப்பெயர் இராமனுக்கு
வந்தது. சிதை இராவணனால் வஞ்சகமாகக் கவரப் பெற்று பல
நாள் சிறையிருந்த நிலையிலும் கற்பும் அங்பும் சிறந்து விளங்குதலைப்
போற்றுதற்குவிரும்பிய அனுமான் அவளது உறுதிநிலைக்கு இராமனின்
புயவிலமையோ, சிதையின் உள்ளத்தின் சிறப்போ, சனக அரசரின்
உயர்வோ எது காரணம் எனச் சிந்தித்தான் இவை மூன்றும்
சிறந்தனவே. சனகன் - சிதையின் தந்தை சிறந்த ஞானி; அறிஞன்.
சிதை, அவளின் தந்தை, அவளது நாயகன் ஆகிய அனைவரும் மிகச்
சிறந்தவர்கள். குணச் சிறப்புகளுக்குக் குலச் சிறப்புகளும் காரணம்
ஆதலின் இங்கு அது குறிப்பிடப் பெற்றது. இராமனுது வலிமை
சிதையின் பண்பு, சனகனது குலம் ஆகிய மூன்றும் சிறந்தவாகக் கூறப்
பெற்றுள்ளன. இராமனின் சிறப்பு உணர்த்தப் ‘பொற்புயம்’ எனவும்,
சிதையின் சிறப்பு உணர்த்த ‘வனிதையர் திலகம்’ எனவும், சனகனது
சிறப்பு உணர்த்த ‘வண்மை மிக்கிடும் சனகர்’ எனவும் கூறினான்கு
ஒகாரம் ஜயப்பொருளில் வந்தது. கூறுகேன் - தன்மை ஒருமை
எதிர்கால விணமுற்று.

70. தேவரும் பிழைத்திலர் தெய்வ வேதியர்
ஏவரும் பிழைத்திலர் அறமும் ஈறின்றுள்
யாவதிங் கினிச்செய ஸரிய தெம்பிராற்கு
ஆனவெம் மடிமையும் பிழைத்ததின் றுமன்றே.

(ப-ரை) தேவரும் பிழைத்திலர் - தேவர்களும் பிழைசெய்திலர்!
தெய்வவேதியர் ஏவரும் பிழைத்திலர் - தெய்வ இயல்பு உள்ள

அந்தணர் எவரும் தவறு செய்திலர்; அறமும் ஈறு இன்று - தருமமும் அழிந்திடவில்லை; ஆன எம் அடிமையும் பிழைத்தது இன்று - பொருந்திய என் ஏவலும் பிழைத்திலது; எம்பிராற்கு இனி செயல் அரியது இங்கு என் - எம்தலைவனை இராமனுக்கு இனி இங்கு செய்தற்கு அரியது எதுவும் இல்லை.

(வி-ரை) ஏவர் - எவர். காணுமற் கவரப் பெற்ற சீதை இருக்கு மிடத்தை அறிந்ததினாலும், சீதையின் கற்புச் சிறந்து நிலைத்திருந்ததாலும் 'தேவரும் பிழைத்திலர்; வேதியர் பிழைத்திலர்; 'அறமும் பிழைத்திலது' என்றான். அறம் நிலைத்தற்குத் தேவரும் வேதியரும் காரணமானவர் என்பதால் இவர்களை ஈண்டு குறிப்பிட்டான். சீதை கற்பொடு விளங்குதற்கு அறம் காரணம். அறம் நிலை பெறுதற்குத் தேவரும் வேதியரும் காரணம். இராமனது ஏவலின்படி சீதையைத் தான் கண்டதனால் 'எம் அடிமையும் பிழைத்தது' என்றான். சீதையைக் கண்டறிந்ததாலும், அறமும் தேவரும் துணை நிற்பதாலும், இராமன் விழைப்படைத்தவன் ஆதலாலும் 'சீதையைச் சிறையிலிருந்து மீட்டுப்பெறுதல் எளிது என்பான் யாவதிங்கினிச் செயலரிய தெம்பிராற்கு' என்றான். அன்று, ஒ - அசை நிலைச்சொற்கள்.

71. கேழிலா விறையிறை கிண்ட தாமெனின்
ஆழியான் முனிவெனு மாழி மீக்கொள்
ஊழியி னிறுதிவந் துறுமென்னினேன்
வாழிய ஞாலமினி வரம்பி ஞோலாம்.

(ப-ரை) கேழ் இலாள் நிறை இறை கிண்டதாம் எனின்-ஒப்பு இல்லாதவள் ஆகிய சீதையின் கற்பு சிறிது குறைந்தாம் என்றால்; ஆழியான் முனிவ எனும் ஆழி மீகொள்-ஆஜீனச் சக்கரத்தை உடைய இராமனது சினம் என்னும் கடல் மேல் எழு; ஊழியின் இறுதி வந்து உறும் என உன்னினேன்-உலகின் இறுதியான அழிவுக்காலம் வந்து சேர்ந்தது என நினைத்தேன்; இனி உலகு வரம்பு இல் நாளோலாம் வாழிய-இனிமேல் உலகம் எல்லை இல்லாத காலங்களுக்கு வாழ் வதாக.

(பி-ரை) கேழ்-ஒப்பு. கிண்டல்-பிளத்தல். ஆழி-சக்கரம், முனிவ-வெறுப்பு. உறுதல்-பொருந்துதல்; ஊழி-உலகு அழியும் இறுதிக் காயம். ஊழிக் காலத்தில் பூமியில் இயற்கைக்கு மாருன செயல்கள் நிகழும். வரம்பு-எல்லை. சீதையின் கற்பு பிறரொருவாற் குறைவுபடின் தவறு செய்தவர் இராமனின் கோபத்திற்கு ஆளாவர். உலகு ஒன்றுபடினும் இராமனை வெல்ல இயலாது என்பான் 'ஆழியான் முனி

வெனும் ஆழி மீக கொள ஊழியின் இறுதி வந்து எய்தும்' எனவும், சீதையின் கற்பு நிலைப் பெற்று விளங்குதலால் அந்நிலைப் பேற்றிற்கு இட்டாக விளங்கும் உலகை வாழிய ஞாலமினி வரம்பினாலோம்' எனவும் கூறினான். முனிவை ஆழியாக உருவகித்தார்.

72. வெங்கனன் வீக்கியும் புளவில் மூழ்கியும்
நுங்குவ அருந்துவ நீக்கி நோற்பவர்
எங்குளர் குலனில் வந்தில்லின் மாண்புடை
மங்மையர் மனத்தவம் நவிலற் பாலதோ.

(ப-ரை) வெம்கனல் வீக்கியும் புளவில் மூழ்கியும் நுங்குவ அருந்துவ நீக்கி நோற்பவர் வெம்மை தரும் தீயை வளர்த்தும் நீரில் நீராடியும் உண்ணுதற்குரியனவும் அருந்துதற்குரியவும் ஆகிய உணவு வகைகளை, நீக்கிற தவஞ் செய்பவர், எங்கு உளர்-ஏவர் இருக்கிறார்கள்; குலனில் வந்து இல்லின் மாண்பு உடை மங்கையர்-உயர் குடியிலே பிறந்து இல்லத்திற்குரிய நற்சிறப்புகளையுடைய பெண்களது; மனத்தவம் நவிலற்பாலதோ-மனத்தினால் செய்யும் தவம் சொல்ல இயலாதது ஆகும்.

(வி-ரை) வீக்குதல்-வளர்த்தல், புனல்-நீர். நுங்குதல்-உண்ணு தல். நோற்றல்-தவம் செய்தல், நவிலல்-கூறுதல் அராக்கியர் நடுவில் சீதை ஊண் உறக்கம் இன்றி மிகக் கவலையுடன் இருந்தார். சீதையின் அந்நிலை பெருந்தவம் செய்வதாக அனுமானுக்குத் தோன்றி யது. ஆகவே 'மங்கையர் மனத்தவம் நவிலற் பாலதோ' எனவும், 'நுங்குவ அருந்துவ நீக்கி நிநோற்பவர் எங்குளர்' எனவும் கூறினான். நுங்குவ-அருந்துவ- வினையாலனையும் பெயர்கள். பாலது-தன்யையது. வெங்கனல்=வெம்மை+கனல். கனங்-தி. தீ வளர்த்தும் நீரில் மூழ்கியும் உணவை நீக்கித் தவஞ் செய்வோரினும் சீதையின் தவம் மேலானது எனக் கூறினன்.

73. பேணநோற் றதுமனைப் பிறவி பெண்மைபோல்
நாணத்நோற் றயர்ந்தது நங்கை தோன்றலால்
மாணநோற் றீண்டிவ ஸிருந்த வாறெறலாம்
காணநோற் றிலனவன் கமலக் கண்களால்.

(ப-ரை) கங்கை தோன்றலால்- சீதை பிறந்தால்; பேணநோற்று-யாவரும் விரும்பத் தவஞ் செய்து உயர்ந்தது ஆகிய; மனைப்பிறவி-குடிப்பிறப்பும்; பெண்மை இயல்பும்; போல்-போலத். நாணம் நோற்று உயர்ந்ததது-நாணமாவது தவம் செய்து உயர்ந்தது. மாண நோற்று ஈண்டு இவள் இருந்தவாறு எல்லாம்-சிறந்த

தகைச் தவஞ் செய்து இங்கே இருந்த நிலையாவும்; கமலக்கண்களால்-
சாமரை மலர் போன்ற தன் கண்களால், அவன் காண நோற்றி
வின்-காணபதற்கு இராமன் தவத்தைச் செய்தான் அல்லன்.

(வி-ரை) மனைப்பிறவி-குடிப்பிறப்பு. பெண்மை-பெண்மை இயல்பு.
நங்கை-பெண்களுள் உயர்ந்த பெண். மாண்பு-சிறப்பு. சிதை பிறந்த
தினால் பெண்களினம் உயர்வு பெற்றது என்பதாம். பெண்கள்
நரணம் முதலிய பெண்மைக் குணங்களைப் பேணுதலின் இங்கு. பண்மை
இயல்புகளும் உயர்வு பெற்றன. பேண, மாண, காண என்பன
செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள். சிதை இங்கு செய்யும்
தவத்தின் உயர்வை இராமன் காணத் தவஞ் செய்திலன் என்பதாம்.
கமலக்கண்-உவமைத் தொகை.

74 முனிபவ ரரக்கியர் முறையி னீங்கினார்
இனியவ டானலா தியாரு மில்லையால்
தனிமையும் பெண்மையும் தவமின்னதே
வனிதையர்க் காகநல் றறத்தின் மாண்பெலாம்.

(ப-ரை) முனிபவர் அரக்கியர் முறையின் நீங்கினார்-கோபித்துத்
தண்டிப்பவர் ஆகிய அரக்கியர் அற முறையில் நீங்கியுள்ளனர்; இனி
அவள் தான் அலாது யாவரும் இல்லை-இனி சிதையே அன்றி அவ
ஞக்கு எவரும் துணை இல்லை; தனிமையும் பெண்மையும் தவமும் இன்
னதே-தனிமைத் தன்மையும் பெண்மை இயல்பும் தவமும் இத்தகை
யனவே; நல் அறத்தின் மாண்பு எலாம்வனிதையர்க்கு ஆக-நல்ல
அறத்தின் சிறப்பு யாவும் பெண்களுக்கு உண்டாகுக.

(வி-ரை) முனிதல்-கோபித்தல். அரக்கியர் அறநெறி கடந்து ஒழுகுப
வராக உளர். சிதைக்குச் சிதையே துணை. வேறு துணை அவளுக்கு
இல்லை. தனிமை-பெண்மை, தவம் ஆகியவை அவளைக் காக்கும்
சிறப்பு உடையன. ஆதலான் நல் அறத்தின் இவல்புகள் பெண்களு
க்கு உண்டாகுக என அனுமன் கூறினார்.

75. தருமமே காத்ததோ சனகன் நல்வினைக்
கருமமே காத்ததோ கற்பின் காவலோ
அருமையே அருமையே யாரிது ஆற்றுவார்
ஒருமையே எம்மனோர்க் குரைக்கற் பாலதோ,

(ப-ரை) தருமமே காத்ததோ-தருமமே சிதையின் நிலை குலையா
மல் பாதுகாத்ததோ: சனகன் நல்வினைக் கருமங்கள் காத்தனவோ;

கற்பின் காவலோ-கற்பினது காப்பு நிலைதான் காத்ததுவோ; அருமையே அருமையே-சிதையின் காப்பு மிக அரியது அரிவது; யார் இது ஆற்றுவார்-இதனை யார் செய்யவல்லர்; ஒருமையே. எம்மனோர் க்கு உரைக்கற் பாலதோ-ஓரளவேனும் எம்மவர்க்குச் சொற் களினாற் சொல்ல இயலுமோ இயலாது.

(வி-ரை) கருமம்-செயல்; சிதை பல்வேறு இன்னல்களுக்கு இடையில் சிதையின் கற்பு நிற்றற்குச்; சனகன் செய் நற் கருமம்; கற்பு ஆகியவை காரணமாகலாம் என அனுமன் கருதினான். சிதைதனியளாய்த் தற்காத்துத் தற்கொண்டாற்பேணி உள்ளாள். அந்திலையே' அருமையே' என இருமுறை அடுக்கியும், 'யாது செய்வார்' 'ஒருமையே எம்மனோரால் உரைக்கற்பாலதோ' எனவும் கூறினான். ஏகாரங்கள் பிரிநிலையிலும் ஒகாரங்கள் ஐயத்தின் கண்ணும் வந்தன.

தருமே வெல்லும் என அனுமன் கூறுதல்.

76. செல்வ மோவது விவர்த்தமை யோவிது

அல்லினும் பகலினும் அமரர் ஆட்செய்வார்,
ஒல்லுமோ வொருவர்க்கீ துறுகண் யாதினி
வெல்லுமோ திவினை அறத்தை மெய்மையாள்.

(ப-ரை) அல்லினும் பகலினும் அமரர் ஆட்செய்வார்-இராவண னுக்கு இரவிலும் பகலிலும் தேவர்கள் அடிமைத்தொழில் செய்கின்றனர்; அது செல்வமோ-அந்திலை இராவணனுக்குச் செல்வமாக உள்ளது; இது இவர் தீமையோ-சிதையை எடுத்து வந்து சிறை வைத்திருக்கும் இது இராவணனுக்குத் தீமையாக உள்ளது; சது உறுகண் ஒருவர்க்கு ஒல்லுமோ-இந்தத் துன்பத்தைச் செய்தல் ஒருவருக்குப் பொருந்துமோ; இனி யாது-இனி நிகழ்வது எதுவோ; திவினை அறத்தை மெய்மையால் வெல்லுமோ-தீய செயல்தருமத்தை உண்மைமுறையால் வெல்லுமோ? இயலாது.

(வி-ரை) அல்-இரவு. அமரர்-தேவர். ஆட்செய்தல்-அடிமையாக வேலை செய்தல். ஒல்லுதல்-இயலுதல்-உறுகண்-துன்பம். தேவர் இராவணனுக்கு அஞ்சி அவனுக்கு அடிமைகள் போல அனுமன் இலங்கை நகர் சென்ற போது கண்டிருத்தல் கூடும். சிதையை அவன் யுறை வைத்திருப்பதை ஆகும். இங்கு அனுமன் கண்டாள். தேவர்களை அடிமை கொள்ளல் செல்வமாயினும் ஒரு பெண்ணைச் சிறை வைத்தல் தீமை என்பான் 'செல்வமோ அது தீமையே இது' எனவும், இத்தகைய செயலை எவரும் செய்தல் ஆகாது என்பான் 'ஒல்லுமோ ஒருவர்க்கு ஈது உறுகண்' எனவும் இதனால் பெருந்திமை நிகழ்மலாம் என்பான்

‘யாது இனி’ எனவும், அறத்தைத் தீய செயல் வெல்லாரது என்பான் ‘வெல்லுமோ தீவினை அறத்தை’ எனவும் கூறினான். ஒகாரம் எதிர்மறை.

சோலையுள் அனுமான் மறைந்திருத்தல்.

77. என்றிவை யினையன் என்னி வண்ணவான்
பொன்றினி நெடுமரப் பொதும்பர் புக்கவண்
நின்றன னவவழி நிகழ்ந்த தென்னெனில்
துன்றுபூஞ் சோலைவா யரக்கன் தோன்றினான்.

(ப-ரை) என்று இனையன இவை என்னி-என்று இத்தகைய இவைகளைச் சிந்தித்து; வண்ண வான் பொன்றினி-அழகும் பெருமையும் பொன்போல் செறிவும் உள்ள; நெடுமரப் பெதும்பர் புக்கு அவண் நின்றனன்-உயர்ந்த பரங்கள் உள்ள சோலையை அடைந்து அங்கு ஒளித்திருந்தான்; அவ்வழி நிகழ்ந்தது என் எனில்-அதன் பின் அங்கு நிகழ்ந்தது யாது என்றால்; துன்று பூஞ்சோலை வாய் அரசிகள் தோன்றினான்-நெருங்கிய அழகிய சோலைக்கன் கொடிய அரசுகளுன் இராவணன் வந்தான்

(வி-ரை) இனையன-இத்தகையன. தினிதல்-அடர்த்தியாயிருத்தல். துன்றுதல்-நெருங்கியிருத்தல். பொதும்பர்-சோலை. அவண்-அவ் இடம். பொன்றினி=பொன்றினி; வண்ணம்-அழகு, வான்-பெருமை; ‘வண்ணவான் பொன்றினி நெடுமரப் பொறும்பர்’ என்பது சோலையின் சிறப்பை உணர்த்தியது.

மாத்ரிகை வினாக்கள்

1. அசோகவனத்தில் சிறை வைக்கப் பெற்ற சீதையின் நிலையைக் கம்பர் எவ்வாறு கூறியுள்ளார்?
2. அசோகவனத்தில் சிறை வைக்கப் பெற்றிருந்த சீதையின் உள்ளத்திற் தோன்றிய சிந்தனைகள் எவை?
3. இராமனின் சிறப்பு இயல்புகள் எவை? அவை எவைகள் மூலம் உணர்த்தப் பெறுகின்றன?
4. அரக்கியர், திரிசடை இயல்புகள் எவை?
5. உடலிற் தோன்றும் அறிகுறிகள் வாழ்விற் பலன் தருவன என்பதைச் சீதை எவ்வாறு திரிசடைக்குக் கூறினார்?
6. கனவுகள் வாழ்விற் பலன் தருவன என்பதைத் திரிசடை எவ்வகையிற் சீதைக்கு விளக்கிக் கூறினார்?
7. சீதையின் கற்பின் உயர்வை அனுமான் எவ்வாறு வியந்து கூறியுள்ளார்?
8. சீதை சிறையிலிருந்து விரைவில் விடுவிக்கப்படுவாள் என்பதற்கு நம்பிக்கை ஊட்டியன எவை?
9. கம்பனின் புலமை ஆற்றலைக் காட்சிப் படலத்தை ஆதார மாக வைத்து விளக்கி எழுதுக.
10. இடஞ் சுட்டி விளக்குக.
 ‘தடி இவ்வழிக் காஸ்பனேற் தீருமென் சிறுமை’
 ‘மறந்தனன் இதுவு மோர் மாற்றமும் கேட்டியால்’
 ‘மின்னீற மருங்குலாய் செவியின் மெல்லவோர் பொன்னிறத் தும்பி ஊதிப் போயதால்’
 ‘தேவனேய வனிவள் கமலச் செல்வியே’
11. இப்பகுதியில் வந்த உவமையணி, உருவக அணி ஆகியவை களை எடுத்துக் காட்டி விளக்குக.
12. இப்பகுதியுள் வந்த சொல் நயங்களை எடுத்துக் காட்டுக.
13. சீதை, திரிசடை, அனுமன், இராமன் ஆகியோர் குணவியல்புகளை இப்படலத்தை ஆதாரமாக வைத்து ஆராய்க.
14. பின் வரும் தொடர்கள் உணர்த்தும் நிகழ்ச்சிகளை விளக்கி எழுதுக.

‘முரனைத்தகு மொய்ம்பினேர்’
 ‘கரணதிரந்தது கண்டனளா மென்’
 ‘அவர் கருத்தினைசுக்கரையின்மை கண்டிறை சிரித்த செய்கை’
 ‘மன்னரை மூலேமூ தலைமுறை நாறி.....முழுகினுன்
 றவ மொய்ம் பொடு மூரிலில் தடுவு’
 ‘காகமுற்றுங் கண்ணில் ஆக்கிய வாளி வென்றி’
 ‘வெவ் விராதன் மேல் வரு தீ வினை மாற்றி’
 ‘மாண்டு போவினன் எருவைக் கட்கரசன்’

15. பின் வரும் தொடர்களில் உள்ள சிறப்புகள் எவை?
- ‘மென் மருங்குல் போல் வேறுள் அங்கமும் மெலிந்துளாள்’
 ‘மழைக்கண் என்பதோர் காரணக்குறி யென வகுத்தாள்’
 ‘மாதிர மலைத்தும் ளக்கின்ற கண்ணாள்’
 ‘வயிற்றிடை வாயினர்’
 ‘நஞ்சனையான் வனத் திழைக்க நன்னிய வஞ்சகை நாள்’
 ‘பதினாலாயிரம் படை கன்னல் மூன்றிற் களம்பட’
 ‘எம்பி நின் தம்பி நீ தோழன்’
 ‘வெல்லுமோ தீவினை அறத்தை’

16. பொருள் எழுதுக.
- ‘வீடுவேன் மற்றில் விலங்கல் மேவிலங்கையை வீட்டி’
 ‘கமையினுடிரு முகத்தயன் கதுப்புற வவ்வி’
 ‘அருத்தி வேதியர்க்கான் குல மீந்தவன்’
 ‘சோபனம் நன்றிது’
 ‘காசன்ட கூந்தலாள்’
 ‘வெயிலினும் மெய்யன்’
 ‘விற்பகவின்றியே யீரவு விண்டற’
 ‘அம்பி நீர்க் கங்கை கடாவிய’
 ‘வன்றுணைக் கோளரி’
 ‘உயர்மரப் பலையினிம்பரான்’
 ‘நுங்குவ வருந்துவ நீக்கி நோற்பவர்’
 ‘நாணை நோற்றன நங்கை தோன்றலால்’

17. சிறு குறிப்பு எழுதுக.
 வேதிகைச் செய்தி, ஊழித் தீ, மயன் மடந்தை, சனகர்.

“ த மிழ வெள் ”

ஏழுதிய

கம்பராமாயணம்
சந்தர காண்டம்

பகுதி II — நிந்தனைப் படலம்
விளக்கவரையுடன்
வேறு க வெளிவருகிறது.

Distributors :

VIJAYALUCKSHMI BOOK DEPOT
248, GALLE ROAD, WELLAWATTE,
COLOMBO-6.

Telephone : 88930

PRICE : RS. 4-75